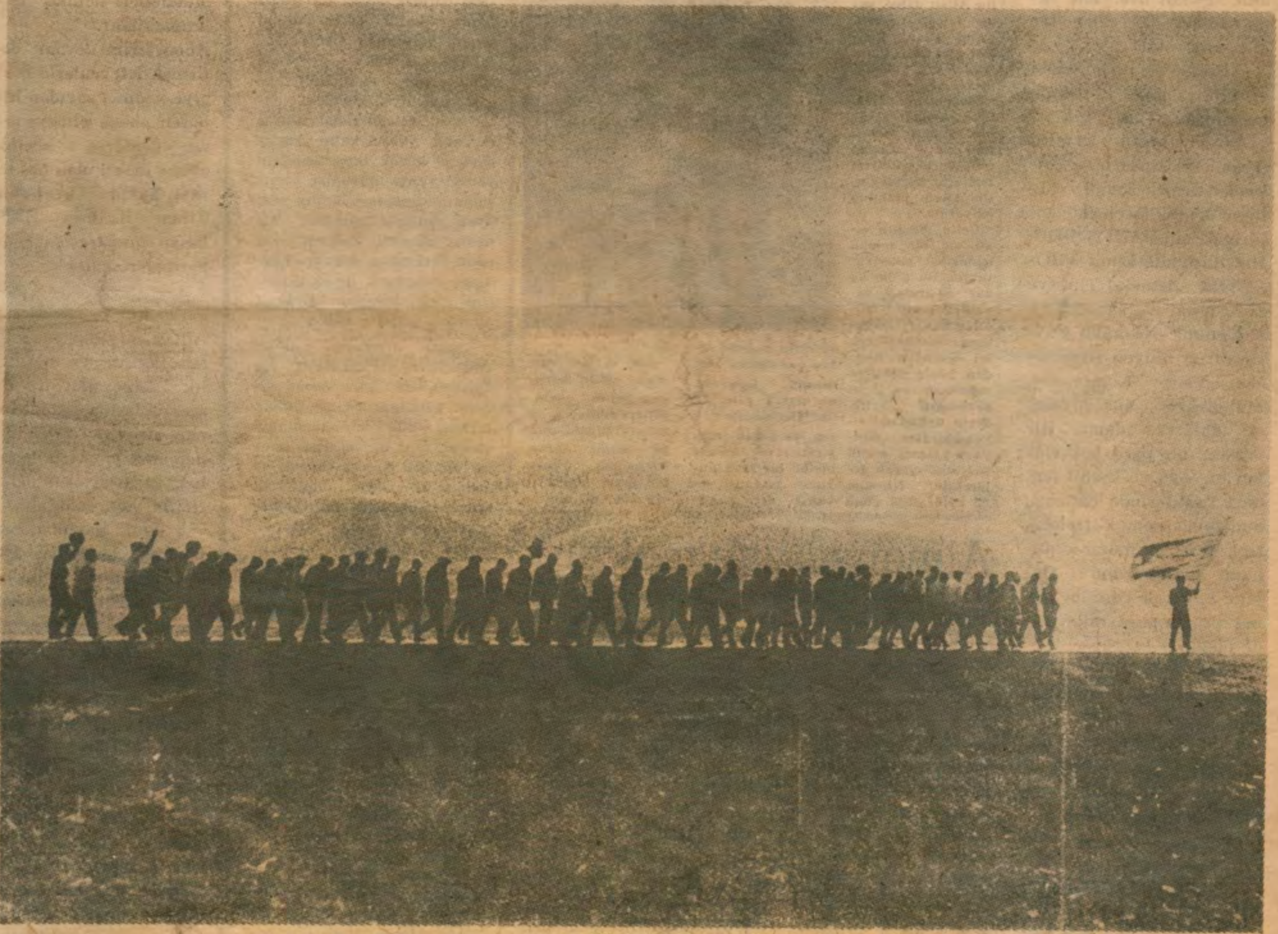
proleter

yazarları işçiler ve köylülerdir

Türk emekçileri barut fıçısı içinde, sebep : NATO

İşçi, köylü bir olalım, Uzanan eli kıralım

Yurdumuzda hür kalalım Uşaktan hesap soralım

Sayı : 6 15 Nisan 1968 125 Kuruş

Proleter mektupları

« Kalk borusu » ne zaman ötecek?

Çukurova yana yana ördolur her sineği bir alıcı kurt olur

Geçen gün «Doğu» gecesinde bir «proleter» almıştım. Yapraklarını karıştırınca adeta içinde kendimi buldum. Kendi davam ulusumun, halkımın davası, bu ülkenin insanlarının tüm ezilmişlikleri yaşantıları, Sömürülmeleri, Yaprak yaprak Zahifelerde devleşiyordu. Bu yiğitçe diriliş bana çukurova ırgatlarını hatırlattı.

Binlerce işçi ve köylünün, Ağanın yumruğu altında, bir lokma ekmeğe karın tokluğuna, Kul köle oluşuna içim sızladı. Şöyle bir türkü mırıldandım. «Çukur ova yana yana ördolur Her sineği bir alıcı kurt olur»

Proleter türkü gibi yanıyordu. Evet ulusunun insanlarını, Tüm Türkiye'yi bu soygun ve sömürü düzeninde kurtarmak bilinçlendirmek kendi ağırlığını kendi meclisine götürmek için YANIYORDU. Hiç düşündünüzmü PROLETER demek Türkiye nüfusunun % 95'i demek olduğunu? Ne kaldı geriye yarım milyon BURJUVA. Yani Komprador. Mütegalibe, Ağa, siyaset ve dalevere adamı. Bir vekilin, bir parti başkanının bir Ağa ve kralın tem muz sıcaklarında çatlamış dudağıyla pamuk tarlalarına kefensiz mezar olduğunu gördünüzmü? Hayır! Ben çok gördüm güneş altında paçavralar için de öleni.

Burjuva dendi de aklıma geldi. O burjuvaki tüm yurdumun yer altı yer üstü kaynaklarına hakim, yabancılarla koyun koyuna. Vurgun ve soygun şirketlerine ortak. İstanbulda Tüccar Adanada Ağa, Mardinde dindar. Ankarada Politikacı, Kars ta Tacir. Edirnede komisyoncu. Kolunu Ahtapot gibi haritamızın üstüne kapatmış, doymadan semiriyor. O semirip sömürdükçe, bizde seriliyoruz. Daha serilip gerileceğiz. Bakalım «Kalk borusu» ne zaman ötecek?

Bebekler bile burjuvaya karşı

İşte size bir Çetin Altan daha şunu iyi bilsinlerki Çetin Altan kendisi gibi nice Çetin Altanlar geliştirmektedir.

Menemenin Maltepe köyünde İbrahim Manav olarak toprakla çalışan eli nasırlı çiftçiyim İşte size küçük Çetin Altanı takdim ediyorum.

Çetin Altanın ismi hiç bir zaman içimizden çıkmıyacaktır. Bu güne kadar uyutulup soyulduğumuzu bilmiyorduk amma şimdi her şeyi çok iyi öğrendik. Bundan böyle şâkilere soyulmamak için gözümüzü açtık, derin uykudan uyandık. Her dünyaya gelecek çocuk sosyalist olarak gelecektir. Nitekim 22 eylül 1966 günü dünyaya gelecek olan çocuğuma seslendim. Dünyaya ne olarak geleceksin? Dediğimde gelen ses kulaklarımı çınlattı ve içimde büyük bir zevk duyuran sosyalist sosyalist diye bağırdı.

İşte ağalar, burjualar, sizin karşınıza bebek sosyalistler dikilecek ne kadar çabalasanız, bu tarihi aşama karşısında yanan bir mum gibi eriyip gideceksiniz.

Almanya'dan mektup

— Avrupa Türk Öğrenci Konfederasyonunun, 20'yi 21'e bağlayan şubat gecesinden TBMM'deki üzücü dövülme olayını protesto eden bildirisidir —

«İktidar partisinin son zamanlarda gelişen irtica ile ilgili, gerçek dışı bir politika güden tutumunu yakından izlemekte olan Konfederasyonumuz, 20 şubata bağlayan, bütçe görüşmelerinin yapılmakta olduğu gecede, iktidar partisine mensup milletvekillerinin TİP milletvekillerini dövmeleri ile Avrupa haber bültenlerine kadar geçen, yüce ulusu ve meclisinin içte ve dışta itibarını sarsan, anayasa, demokratik düzen ve fikir özgürlüğünü tehlikeye düşüren, TBMM'nin ciddiyetiyle hiçbir zaman bağdaştıramadığımız bu üzücü ve çirkin olayı şiddetle protesto eder, demokratik parlamento düzenini ayaklar altına alan bu denli zorbalık olaylarının tekrarlanmamasını diler ve bunu biz, Avrupada yüksek öğrenimde bulunan Türk gençliği olarak Proleter Dergisi Aracılığıyla, kamu oyuna bildirmeyi kendimize bir görev biliriz.»

Avrupa Türk Öğrenci Konfederasyonu adına
MÜNCHEN — BATI ALMANYA Etem Ete

Dostlara açık mektup

Proleterin haklı sesine tahammül edemiyorlar

Geçmiş olsun Büyük Dostlar. Uğradığınız iğrenç saldırı Dostlar toplaluğunu çok üzdü. Geçmiş olsun, bir daha geçmiş olsun... Başınızda onurumuz yumruklandı. Şerefimiz tekmelendi kaburgalarınızda. Eziklerinizin sızısını içimizde duyuyoruz.

Çünkü siz. obur bir burjuvagirdiniz kavgaya. Gerçi kavsınının azgın silâhşörlerineganız fikir kavgasıydı ama karşı, biz proleterler adınakarşınızdaki ekibin savunacak hiç bir tarafı yoktu. Şu anda ne doğuracağı meçhul yarınlar sırtınızda korkmadan, çekinmeden yürüyorsunuz bizim için...

Halka, sömürülen sınıflara yıllardır yalan söylenmiş: «Beş parmağın beşi bir mi?... Tanrı kimini fakir kimini zengin yaratmış.» gibi palavralarla suçu yüklemişler Tanrının sırtına... Arkadan, gerçekleri söyliyen büyük bir ekseriyetin, çalışıp çabalamasına mukabil yoksul kalışı karşısında, küçük bir azınlığın yattığı yerde milyonlar vuruşunun gerçek nedenlerini açık lıyan namuslu aydınlara atmışlar çamuru. Taburdan bir adım ileri çıkan, doğruyu haykıran bozguncu, ilmin verilerine göre konuşan komünist olarak sunulmuş halka...

Kısaca diyeceğim şu ki, emekçilerin de düşünme ve oylarını ona göre verme zamanı gelmiştir artık. Çünkü farkına bile varmadan tüm çalışan sınıf, oy vermese, bunlar Meclise girerek orasını da sokmazlar böyle utanılacak duruma. Biz daha bilinçli hareket etsek bunlar çıkamaz. Büyük Dostların, emek savunucuların karşısına böyle gözleri dönmüş olarak... Ne kadar yaş tahtaya bastığımızı görelim dostlar. Dün iki büklüm bizden oy dilenenler, bugün sermaye çevrelerinin, patronların avukatı olarak karşımıza çıkıyorlar. Daha başlangıçta bunların hangi sınıfın adamı olduğunu bilmek gerek.

Mecliste yumruklanan aslında ne Çetin Altan ve ne de Yunus Koçak'tır... Burjuvalar, Proleterlerin Meclisteki haklı sesine tahammül edemediğinden onu boğmak istemektedirler. Sıkı ve uyanık duralım dostlar. Meclis Meclis olalı beri en erkek, en mert ses çınlamaktadır duvarlarında. Gerçek demokrasinin yaşaması bu sesin duyulmasına bağlıdır. Bundan gayrisi bir büyük yutturmacadır...

İBRAHİM ÖZER

DUYURU

Okurlara

1 — Yönetim ve matbaa güçlükleri yüzünden dergimiz bu sayıdan itibaren Adanadan Ankara'ya nakledilmiş bulunmaktadır. Okurlarımız ve yazarlarımız, bundan böyle her türlü haberleşme ve yönetim yerimiz olan şu adrese başvurmalıdırlar:

PROLETER DERGİSİ SELÂNİK CADDESİ 31 - 3 Kızılay - Ankara

2 — Dergimizin altıncı sayısı ile şimdiye kadar dergiye abone olmuş proleterlerin abone müddetleri dolmuş bulunmaktadır. **Abonelerini devam ettirmek isteyenlerle dergiye yedinci sayıdan itibaren abone olmayı arzu edenlerin 6 sayılık abone ücreti olan beş lirayı Ankara Yenişehir Ziraat Bankası 37940 hesap numarasına göndermeleri gerekir.**

3 — Dergiye yazı gönderen işçi ve köylülerin Ad ve Soyadlarını, açık adreslerini, varsa vesilik fotograflarını da mektuplarına eklemelerini rica ederiz. Dergide çıkan yazılarla beraber yazarların fotoğrafı da yayınlanacaktır.

4 — 7. Sayıdan başlayarak köylü ve işçi yazılarının en az iki imzalı olmasını gözeteceğiz. Köylü ve işçiler, yazılarını yakın arkadaşları ile tartışarak birlikte hazırlamalı ve hep beraber imzalayıp göndermelidirler.

5 — Her il, ilçe ve köyde köylü ve işçilerin gönüllü olarak dergimizin muhabirliğini yapmalarını arzuluyoruz. İsteyen arkadaşların isim, adres ve fotoğraflarını bulundukları bölgeyi ilgilendiren bir Olay - haberle birlikte «Proleter dergisi Selânik Caddesi No: 31 - 3 Kızılay - Ankara adresine göndermeleri.

Proleter emeğiyle tüm değerlerin yaratıcısıdır.

PROLETER

İŞÇİ VE KÖYLÜNÜN AYLIK DERGİSİ
BİLİMSEL, TOPLUMCU POLİTİKA İZLER

6

15 NİSAN 1968

125 Kuruş

Yönetmen : Ömer Özerturgut (FKF) Genel Sekreteri) • Yönetim yeri : Selânik Caddesi No : 31 - 3 Kızılay - Ankara • Abone koşulları : 6 aylık 6 lira. Abone bedelleri : Ankara - Yenişehir Ziraat Bankası 37940 hesap numarasına gönderilmelidir. Abone bedelinin gönderildiği haberleşme adresine bildirilmelidir.
Dizgi - Tertip: Yağaç Matbaası

Sıvacı Mehmet Tuncer

Amarika'nın Nesini Sevelim Ulan ?..

VAN KÖYLERİNDEN BİRİNDE EVLER. — Amerika mı bizi kurtaracak ulan. —

Dış desteğe muhtaç olan, Türkiye değil kapitalist üretim tarzıdır. Kapitalist sistemle yönetilen her ülke dış desteğe muhtaçtır.

Amerika Otuzbin boş işçisini NATO maskesi altında bize besletiyor.

Almanya Yediyüzbin işçimizle bizim madenlerimizi mamul şekle sokup bize satıyor.

Ve de diyorlar ki : Türkiye zayıf ve fakir bir devlettir. Korunabilmek, kalkınabilmek için mutlaka bir dış desteğe ihtiyacımız var. Onun için «Amerikayı sevmeyen Komünisttir».

Önce şunu açıklığa çıkaralım :

Türkiye zayıf bir devlet değildir. Türkiye'ye hiçbir saldırgan devletin gücü yetmez. «Yakın tarihimizde bunu isbat ettik. İcabederse yine ederiz» Türkiye'nin zayıf olduğunu, kendimizi korumaktan aciz olduğumuzu, millete empoze etmeğe kalkışmak ihanettir alçaklıktır.

Türkiye fakir bir devlet de değildir. Tersine zengin bir devlettir. Neyimiz yok ki ? Petrolümüz mü ? Madenlerimiz mi ? Toprağımız mı ? İş gücümüz mü ? Hepsi de var. Öyleyse biz, zengin bir devletiz. Eğer gerçekten zengin olmasaydık, yeraltı yerüstü zengin kaynaklarımız olmasaydı. Amerika buraya gelmezdi. Sorarım size, Amerika neden çölde yaşayan, çölde ölen biçarelere yardım etmez de, yer altı, yerüstü kaynakları zengin olan milletlere hem de silâh zoruyla zorbaca yardım (!) etmek ister ?

Kendimizi korumak ve kalkınabilmek için Amerikaya ihtiyacımız yoktur. Madenlerimizi de petrolümüzü de kendimiz işlemeliyiz. Beşmilyon iş gücümüz boş yatıyor. Yanında da toprağımız boş duruyor. Biz de Amerika'dan Rusya'dan buğday alıyoruz.

Dışarıya muhtaç olan Türkiye değil, Türkiye'de ki komprador tayfasıdır. «Komrador : Çıkarları yabancı sermaye ile çoğalabilen, beslenen»

Ve bu komprador tayfası emekçi kütlesini bölmek, hiç değilse ezilen emekçi sınıfının uyanıp kendi davasına sahip çıkmasını önlemek için elinden gelen her çareye baş vurmakta, çeşitli denemeleri bu arada eyleme geçirmektedir. «Elbistan olayları» «Osmaniye olayları» v.b....

Örneğin : Vietnam halkı Budist'tir. Budist'lere göre inek mukaddestir. Güney Vietnam'daki Amerikan kuklası hükümet bir haber uçurur : «Kuzeydeki Vietkong çetecileri, mukaddes ineğimizi kesiyorlar, parçalıyorlar. Ayaklar altına alıyorlar...» Ve böylece aldatılmış Güney Vietnam'ın emekçileri, memleketini Amerikan zorbalarına karşı korumakta ve bu uğurda canını veren kendi vatandaşı Vietkong'un üstüne saldırtmakta ve bunu bir vatan borcu saymaktadır.

Kuzey Vietnam'ın parolası : «Vatan için, Özgür yaşamak için...»

Güney Vietnam'ın parolası : «Amerikayı sevmeyen Komünisttir»

Dönelim sevgili vatanım, canım Türkiye'me : Sen pilot kardeşim Asker kardeşim, Sen işçi kardeşim. Çiftçi kardeşim. Sen yer altındaki madenleri petrolleri işleyen kardeşim. Sen emeğinden başka serveti olmayan emekçi kardeşim. Sen Türk işçisi, Türk memuru, Türk askeri, Amerikaya avanta vermeden kalkınmamız ve kendimizi korumamız mümkün değil mi ? Elbetteki mümkün.

Öyleyse dış desteğe muhtaç olan kim ? Türkiyenin Emekçi halkı mı, yoksa bir avuç komprador tayfası mı ?

Milliyetçiliğide yozlaştırmak için «Amerikayı sevmeyen komünisttir» derler. Gerçek milliyetçi hiç bir zaman kendi ülkesini soyan yabancı bir devleti sevemez. Emperyalist Amerika, burada bize yardım için değil, Türk emekçisinin emeğini çalanlarla ortaklık için duruyor. Amerikanın uşakları «Amerikayı sevmiyen komünisttir» diye yırtınıyorlar.

Amerika'nın nesini sevelim ulan ?

Karılarımıza, kızlarımıza sarkıntılık etmelerini mi ? Grevlerimize köpek saldırtmalarını mı ? Emekçi halkımızı bölmek için her haltı karıştırmalarını mı ? Madenlerimizi, petrolümüzü bizim elimizle çıkarttırıp bize satmalarını mı ? Bayrağımıza saldırıp dolayısile Türk milletine hakaret etmelerini mi ? Devlet içinde devlet gibi hareket edip bizi hiçe saymalarını mı ? Çok yıldızlı bayraklarına, bayrağımızın yıldızını da eklemek arzularını mı ? Neyini sevelim ? Söyle neyini sevelim ?

Bir de kalkmış utanmadan «Amerikayı sevmeyen Komünist'tir dersin ha...

Kahrolsun Amerika

Kahrolsun Emperyalistler.

MALATYA

MERSİNDE BELEDİYE İŞÇİSİ ADI YAMANLI MEHMET AVCI — Dış desteğe muhtaç olan kim —

Nizam Dedim Yol Dedim

Sırtımda taşıdım Bunca yıl seni
Ağam dedim, Paşam dedim Bey dedim
Lokmandan muteber gül nefesini
Üfüledin, Üfüledin doy dedin.
Tarla sürdüm çapa vurdum bel vurdum
Yarattım ürettim doyurdum seni
Bir eme geçmedi iyiliklerim
Azap dedin ırgat dedin Oy dedin
OY dedin OY aldın Proleterden
Emdin sülük, gibi alın terimi
Kendi sınıfının çıkarlarına
Kanun dedin nizam dedin yol dedin.

Sivas'dan
Adersi yok.

Kutay AYDINALP

MEMO

Keskin bıçaklar gibiydi Memo'nun gözleri
Hınçlıydı, ezikti aldatılmaktan
Onulmaz kahırlar çökmüştü omuzlarına
Bu yıllar boyu süren kula kulluktan
Düşünmek gerekti boştu kadere küsmek
Uyansa yırtabilirdi karanlıkları
Yüreği büyüktü, boğabilirdi
Şu allahı bol asalakları
İşte yeşeriyordu toprak alın terine
Yarınlar onundu, onlarındı, onlarca
O bizdik, hepimizdik, inançlıydık
İşçisiyle, köylüsüyle milyonlarca
Keskin bıçaklar gibiydi Memo'nun gözleri
Hınçlıydı, ezikti aldatılmaktan
Ekinlerce büyüttü umutlarını
Özgürlük ateşiydi artık kanında akan

Aykut POTUROĞLU

İş ve İşçi Bulma Kurumu önünde Alamanya'ya gitmek için bekleşenler.

Bakkal İzzet Akkaya

Para elden, su göldendir; şu körolası düzen!..

1963 yılının Eylül ayında Kayseri'deki Sümer Bez fabrikası'nda iki kantarcı (yani ücret tesbit eden) işçiye ihtiyaç vardı. 40 kişi imtihana girip, iki kişi imtihanı kazandık. Çalışmaya başladık. Ben iplik kısmındaki çalışan 40 işçinin, Akordunu tespit ederdim.

Bu 40 işçi günde 6 ton mal çıkarırlardı. Kilosu on liradan olduğunu kabul edersek. Bu işçiler günde 60 bin liralık değer yaratırlardı. Ne varki işçilerin eline sadece 1000 lira geçerdi. 24 Bin lira da ham madde, makinelerin yıpranma payı. Geri kalan 35 bin lira kimin cebine girer? İşçiler de bilmezdi sadece işçiler aman kardeşim «Dikkat et» emeğimiz zayi olmasın onlar zannederdi ki yalnız kantarda kazıklanıyorlar. Öbür tarafta kimseden şüp helenmezlerdi. Onlar halen suçu kendiler gibi sömürülen kantarcıdan bilirler, fabrikada lüks bir gazino ve misafirhane var dır. Ne varki, buraya işçilerin misafirine yasaktı. Buraya fabrika ağaların, müdür yardımcıları, personel şefi muhasebe şefin dokuma şefin, işletme şefin misafirleri ağırlanır ve eylendirilir, üstelik bu ağalar işçilerin sırtında bonkor de davranırlar. Çünkü para elden su göldendir. Daha ne böyle hareket ederler. Kör olan, dü zen böyledir. Bir gün işçi yemekhanesinde bir işçi arkadaşımızın misafiri var dı. Arkadaşımız misafirini ağırlamak için iki porsuyon yemek ve yarım ekmek verilmedi. Yemek hane müdürü ile arkadaşımızın arasında sert tartışmalar oldu müdür böyle bir usul yok her kese göre yemek çıkar işçi arkadaşta her gün fabrikada 20 misafir var onlara usul dandır. Bize neden usulden değildir diyordu. O gün yemeği yemeden çıktım fazla duygulanmıştım: Kararımı vermiştim fazla duramaz idim, fakat elde bir şey gelmezdi. O arada Hollandada işçi davetiyesi aldım. Ve gitim. 1 senede orda çalıştım. Hollandaya gittiğim 1 ci ay işçi temsilcisi seçildim. Bu sayede iki yüz Türk işçisiyle daha yakın temas kuruyordum. Zor iş, şartları yok. İşçi horlanmıyor emekçi olduğu için daha çok deyer veriliyordu her yerde kiymetliydi. Yatığı yer yemek haneleri her türlü konfora hayizdi. Televizyon, banyo, radyo, pılâstık yataklar, daha sayılmıyacak her şey. Bundan dolayı herkesin maneviyatı yerinde idi. Tam anlamıyle hüzün içindeydiler. Bir sene çalıştım 20 bin lira radyo, teyip, pikap, 6 kat elbise, 10 gömlek, avakkabılar, kıravatlar. Bu kazancın dişin deydi. öyle inanıyorumki Türkiyede çalıştığım o Kayseri Sümer Bez fabrikası emeğimi sömürmüştür Bir kapitalist ülke olduğu için Hollandada sömürüldüğüün halde elim genişledi. Hiç bir işçinin sömürülmediği bir düzen getirilse ve çok rahatlıyacağımızı şimdi aklım yatti işçiliği çocuklarına da miras bırakacak işçiler ağırlığını koyup kendi sınıfını iktidara getirmeleri tek tavsıyemdir. İyi günlere doğru sevgili emekçi kardeşlerim.

(Atatürk Caddesı üzerinde Bakkal, ve kırtasiyeci.

SARIZ

SICAK DEMİR İŞÇİSİ
— Çaba bizden, ter bizden — (Fotoğraf : Necdet Narlı)

Köylü Abdülkadir Alkurt

Kominist Diyenlere

Sizin o söylediğiniz kelime bir propaganda değildir. Müslüman ayrımcılığıdır yaptığınız, gavurluktur!..

O kelimeyi artık ilkokul çağındakiler bile öğrendiler. Siz de asıl manasını bilirsiniz, gene de namussuzluk eder söylersiniz. Bir de gene ben söylüyeyim. Komünistlik, işçilerin köylülerin uyanıp birleşerek kanlı bir şekilde işçi hükümetini kurdurmayan burjuvalara karşı ayaklanıp hükümet kurmasıdır.

TİP'sine komünist diyenler — onlar şimdi meclistedir — gayipten biliyor sanız evliya allahlığınızı ilân edip partilerini kapatın. TİP'e komünist diyenleri görüyorum namaz dahi kılmıyorlar. Bir atasözü var. «Bana kara diyen, benden ak olsa, bana hasta diyen benden sağ olsa.» Dediği gibi beni fena görmen için benden iyi olman lâzım. Seni benden iyi görmüyorum ki peşinden gelem. «Geçmez akçe sahibinindir.» dediği gibi kötü lâfta sahibinedir.

(NİZİP - KIBBİN KÖYÜ)

Bizim için

Bizim için değil çarşılar
Şu tren?
Bizim için yürümedi

Bizim için değil
Kebapçı dükkânları
Bizim için gütmüyoruz
Kasaplık hayvanları
Ve ellerimiz
Bizim için çıkarmıyor toprakları
Kömürü ve çeliği

Bizi taşımaya değil
Gökte gezen uçaklar
Gerekirse tepemize ateş yağdıracaklar

Değildir bizim için
Eğlence ve tiyatro

Apartmanları bizler
Bizim için yapmıyoruz
Ve bizim için dokumuyoruz halıları

Postalar
Bizim kolileri taşımıyorlar
Bira fabrikasının temeli
bizim için atılmadı
İncirlik ve piriçlik
Teksaslı kovboylara
Bizim için satılmadı

Bizim için değildir
Motor gürlemeleri
Bizim için dönmüyor bu çark
O piston
Bizim için çalışmıyor
Ve kurşuni asvaltlar
Bizim için dökülmedi

Ve kocaman okullar
Geneli özeliyle
Bizim için açılmıyor

Cam vitrinde mankenler
o dişi gözleri ile
bize göstermiyorlar
Kürkleri Paltoları

Ve rengarek levhalar
Bir yanıp bir sönerek
Bizi çağırmıyorlar

Danslı gazinolara
Palas otellerine

Ve
Fabrikalarda ellerimiz
Yün ipek kumaşları
Bizim için dokumuyor
Ve caddede terziler
Bizi beklemiyorlar
Ve ey... koçaman eller
her zerresi bin yazıp
Her zerresi Bin Hüner
Ve her Şeyi Yaratan
Ve dünyayı üstünde taşıyan eller

Başımıza koyup ellerimizi
düşünmenin vaktidir...

Mehmet GÜLTEKİN

Nazım Hikmet

Türk köylüsü

O topraktan öğrenip
kitapsız bilendir.
Hoca Nasreddin gibi ağlıyan
Bayburtlu Zihni gibi gülendir
Ferhad'dır.
Kerem'dir.
ve Keloğlan'dır.
Yol görünür onun garip serine
Analar, babalar umudu keser
kahbe felek ona eder oyunu
Çarşambayı sel alır,
Bir yar sever
el alır
Kanadı kırılır
çöllerde kalır.
Ölmeden mezara koyarlar onu,
O, «Yunusu biçaredir
Baştan ayağa yaredir.»
Ağu içer su yerine
Fakat bir kere bir dert anlıyan düşmesin önlerine
ve bir kere vakt erişip
gayrı yeter
demesinler
ve bir kere dediler mi
«İsrafil sûrunu urur
mahlûkat yerinde durur»
Toprağın nabzı başlar
Onun nabızlarında atmağa,
Ne kendi nefsini korur
ne düşman kayırır.
«Dağları yırtıp ayırır
Kayaları delip yol eyler abıhayat akıtmağa.»

Türk İşçisi

Onlar ki toprakta karınca
suda balık
havada kuş kadar çokturlar,
korkak
cesur
cahil
hakîm
ve çocukturlar,
ve kahreden
yaratan
ki onlardır,
destanımızda yalnız onların maceraları vardır.
Onlar ki bir nice mürtede hançer üşürürler
ve yeşil bir ağaç gibi gülen,
ve mevsimsiz ağlayan
ve ana avrat küfreden ki onlardır,
destanımızda yalnız onların maceraları vardır.
Demir
kömür
ve şeker
ve kırmızı bakır
ve mensucat
ve bilcümle sanayi kollarının
ve sevda
ve zulüm
ve hayat
ve gökyüzü
ve sahra
ve mavi okyanus
ve kederli nehir yollarının
sürülmüş toprağın ve şehirlerin bahtı
bir şafak vakti değişmiş olur,
bir şafak vakti karanlığın kenarından
onlar ki ağır ve nasırlı ellerini toprağa basıp
doğruldukları zaman.
En âlim aynalara
en renkli şekilleri aksettiren onlardır.
Asırda onlar yendi
onlar yenildi.
Çok sözler edildi onlara dair
ve onlar için :
«Zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri yoktur»
dendi.

Türk kadını

Ve kadınlar
bizim kadınlarımız
korkunç ve mübarek elleri
ince küçük çeneleri, kocaman gözleriyle
anamız,
avradımız, yârimiz.
ve sanki hiç yaşamamış gibi ölen
ve soframızdaki yeri
öküzümüzden sonra gelen
ve dağlara kaçırıp, uğrunda hapis yattığımız,
ve ekinde, tütünde, odunda ve pazardaki,
ve karasapana koşulan
kadınlar
bizim kadınlarımız.

Türk köylüsü, Türk İşçisi, Türk Kadını.

Proleter Türküsü

«Dörtnala gelip Uzak Asyadan
Akdenize bir kısrak başı gibi uzanan
bu memleket bizim.
Bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak
ve bir ipek halıya benzeyen bu toprak
bu cehennem, bu cennet bizim.
Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın,
yok edin insanın insana kulluğunu
bu dâvet bizim...
Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine,
bu hasret bizim...»

BATMAN'DA UYANAN PETROL İŞÇİLERİ
— Ataşımızı yaktık, geç te olsa uyandık —

Emekçi Mahmut Baksı

YETMİŞLİK AHMET DAYI KONUŞUYOR :

Utanıyorum çocuklarımdan, insanlığımdan sefaletimizi kendi ellerimle hazırlamış...

geçte olsa uyandım...

Kahredici bir ayaz vardı dışarda... Yollar oldukça kaygandı. İnsanın bir anda buzların üstüne düşüp parçalanması gayet tabiiydi... Bu yüzden beş dakikalık yolu yarım saatte alana ne mutlu doğrusu...

Odunsuzluktan kirli yatağının içine gömülmüş bir iki komşum geldi, aklıma o anda... Evet, odunun tonunu üçyüz liraya alamayıp, eksi ondört derecede sobasız, ateşsiz kerpiçli evlerinin köhne odalarında soğukla, ölümle ve sefalet le pençeleşen bir iki komşum... Tabiiki, sizlerin de böyle komşularınız olsa gerek...

Bir yandan düşüp parçalanmanın korkusu, bir yandan da yaşamadan yoksun vatandaşlarımın acısını duyu duya devam ediyordum yoluma. Tabii yinede düşe kalka...

Nihayet, zar zor istasyonun önündeki gazete bayii nin yanına atabildim kendimi. Çok şükür tehlikeyi diz kapaklarımdaki bir iki hafif yarayla atlatabilmiştim...

Bir gazete alayım derken, kendimi aniden münakaşanın ortasında buldum. Gazete satıcısı durmadan söylenip duruyordu :

— Dayıcığım beni fazla uğraştırma da işine git, Sana, YEMİN diye bir mecmuanın olmadığını ve Türkiye'de de böyle bir basın organının çıkmadığını söyledim.

Fakat, diğeri israr ediyordu :

— Var be oğlum. Bana dün söylediler. Hatta, arkadaşım bile almış senden. Hemde öyle bir mecmua imiş ki, işçilerden, köylülerden yana hep yazıyormuş, yani onların hakkını savunuyormuş.

Durumu anladığım için, derhal müdahale ettim :

— Dayıcığım, senin istediğin YEMİN değil, ANT olsa gerek dedim.

Dayı bunu duyunca ellerime sarıldı ve gözleriyle de, «DUR GİTME» demekten alamadı kendisini.

— Hay Allah razı olsun senden be oğlum. İşte O... Ta söylediğini istiyorum dedi.

İsmi Ahmet'ti. Çevrede Ahmet dayı olarak tanınırdı. Yaşı elli olmasına rağmen, sınıfının bilincine geç te olsa nihayet varabilmişti.

Üstelik okuma yazması da yoktu. Yani, yegane tahsili yaşantısıydı Ahmet Dayının... Zaten oda, bunun farkına varmış olacak ki, çırpınıp duruyordu...

Nihayet beraber bir kahveye gidip oturduk. İkimiz de öğle yemeğinin lezzetini ANT'ta bulmak istiyorduk. Nitekim de öyle yaptık.

Satır satır okudum Ahmet dayıya ANT'ın yazdıklarını. Ve okudukçada O, kendisine hakim olamayıp hemen söze karışıyordu.

— Doğru, çok doğru. Bunlar yalan değil ki. İşte ıspatı Ahmet dayının yaşantısı be evladım.

Adeta kaybediyordu kendisini ve tekrar devam ediyordu konuşmalarına :

— Oğlum, kominstlik bunun neresinde, bunlar bizim gerçek yaşantılarımız değil mi? Ağalara, paşalara, sömürüldüğümüz, köle olarak çalışmaya mecbur edildiğimiz yalan mı yani ? Vay canına yazık... yazık... ya... ya...

Satırları okudukça gözleri faltaşı gibi açılıyor ve içini dökmekten alamıyordu kendisini.

— Utanıyorum senden çocuklarımdan, insanlığımdan... Evet, hemde ölesiye utanıyorum. Zira, yetmiş yıldır hep uyumuş kalmımış, senin sefaletini göz göre göre ellerimle hazırlamışım da haberim bile olmamış... Ama, geçte olsa uyandım. Güneşi, göğü, yıldızları görüyorum artık...

Temennim, bütün işçi ve köylü kardeşlerimin Ahmet Dayı gibi uyanmaları ve bu yanışın öncülü günü omuzlarına alan böy le Proleter gibi Ant gibi dergilere abone olmalarıdır.

İşçi Üstün Akmen

Sökülüyor iplikçinin iplikleri

Dayamış sırtını granti sıradağlara emperyalizm. Göğüsleri güneşlenmiş meme uçları, buğday ovalarına, karnına doğru alçalan çayırları, tarlaları, madenleri, petrolleri, pirinci, şekeri, pamuğu, tütünü ile, doymaz emperyalizm için alıcı bir görünümü var sömürgenin. Verimli topraklar, o geniş karın, yaşama gürültüsüyle yankılanan insan kalabalığının örttüğü uçsuz bucaksız ovalar, bir av gibi görünmez mi, ağlarını bu işlek karına atmış, leş emen sinekler gibi yapışan emperyalizme ?

Bakın şimdi de kargılanmış, pusatlanmış üstüme gelmek istiyor. Benim bağımsızlığımı ne sandı ? Mary'nin donu mu ? Aha... şuracıkta duruyor özgürlüğüm, kan rengi egemenlik denizim. Bütün evrensel duygularımın, çağdaş insanlığımın içmek istediği bu denizde, işte başak saçları bağımsızlığın.

BAĞIMSIZLIĞIM.

Bugüne dek tükettim kendimi gözlerine baka baka bu insan sevgimle, toplumcu kişiliğim, bu çağdaş insan olma onurumla, içlerinde emperyalist, kara faşist işkenceler çarkının, napalm ve fünyeli bombalarının, stratejik uçaklarının, kimyasal maddelerinin, zehirli gazlarının, kurnaz fare gülüşlerinin zorla kararttığı, bağımsızlığın simgesi olduğu şeyin, ÖZGÜR YAŞAMANIN dal - budak sardığı gözlerine.

Gelgelelim diyorum şimdi çirkeflerde yürüyen yürüyen adımları. Emperyalist ayaklar bunlar. Afrikada, Asyada, Güney Amerikada yıkılmış yüreklere basıyor, o kapkara, yıkılmış, ezilmiş ve ağlayan yüreklere.

Oysa çok gördük, Az mı gördük daha önceleri? Bizim beğenmediğimiz ekmeği, suyu banıp yedi insanlar. Emperyalist dudakları öptü, kendi ülkesinde kemik yalayanlar. sonra ne oldu? İç savaşlar oldu. Bağımsızlıklarını özgürlüklerini kafeslemeye kalkanlara HAYIR dedi uyanan insanlar. Bugün de HAYIR diyor Afrikanın, Asyanın, Güney Amerikanın insanı. Eşitsizliğe, adaletsizliğe, haksızlığa HAYIR...

... Demek için direniyor Vietnam, Kore, Dominik, Guatemala, Kongo hakları ve Guevera'lar, Giaplar yetiştiriyor kendilerine önder olsun da, arkalarında melekleri, dişlerini bileyen ırkdaş köpeklere yem olmasınlar diye. Ne melek ya, bir eli barış, bir eli savaş hamurunda ki «cowboy» oynuyor gene dünyanın dört bir yöresine bir western filmin kötü adamını.

Doğu oyununa geliyor bir kez daha emperyalizmin. Böylece ülkelerin başları öne eğiliyor ve de yerlerde ki ulusal onurlarını seyrediyorlar.

Tekerlekler dönüyor gene. Kan içinde, kin içinde, kir içinde. Güneş doğuyor. Güneş değil egemenliğin yüzü bu. Bulutlar kımıldanıyor. Kara eldivenli iki pençe duruyor omuzlarımızda. Kımıldanıyor içimde zincire gelmeyen direnişim, özgürlük tutkum. Ensemde sıcak köpek nefesi.

... Kımıldanıyor. Yıkılıp devriliyor gecenin duvarları. Hoş geldin, sen misin uyanış?

Aşık imam şahin anlatıyor :

F. Sükan « vazgeç sosyalistlikten, islâm partisine geç, yoksa hapı yutarsın » dedi « - padişahlık devrinde miyiz » dedim

Aşık İmam Şahin — Biz İnanırız. kimseye boyun eğmeyiz.

Site talebe yurduna Kıbrısa doğru destanımı satmak için gittim, ondan önce bir kaç defa gitmiştim eyi satış oluyordu diye o günde gittim kantin kapısında durdum bir genç bana ihtiyar gel otur dedi bende davet üzerine yanına oturdum çay ve sigara ikram etti.

Bu oturmamda bazı talebelerin birbirleri ile sağcı ve solcu münakaşa yapıyorlardı benim destanları masadan önüne çeken beni davet eden genç ve ismini karşı konuşanlardan anladığım Şahin: dur amce ben destanlarını dağıteyim sena bir kaç kuruş temin edeyim dedi arkadaşlar güzel bestelenmiş bir şiirdir alın dedi karşıda bir kaç talebe kapat be şahın bu kızılbaş elevi şairini def olup gitsin bende bunlara elevilik bır suçmudur, hep Türk çocuğuyuz ben musgeci haci değilim eller aye gidiyor bizde yaye kaliyoruz gençsiniz tarih okuyorsunuz bırakın teesubu vatan ve beraberliğe alışın ve şahin denilen gençde ihtiyar doğru konuşuyor almıyor. Almasın icbar yok. onler hayır bu elevi şair kalksın çıksın deyi direttiler bendepekey kalkım dedim ve çantamı alıp gidecektim şahin yakamdan ve eteğime sarıldı bırakmam diye.

Nekader gitmek istemiş semde arkadaşleride beni tuttu bırakmediler, içeriye bir selahiyetli adam geldi mudurmu mavinmi bilmem iltifatten anladım adam elimde duttu şahin gine bırakmem diye direndi karşıdekiler şahine hucum ettiler şişe ve bardak ile şahini masa arkasıne yıktılar beni o adam zorle areden geçirip dışarı çıkardı bu arede silah sesi geldi vuruldı diye sesler geldi ve gimi dışarı çakıyordı o arada polis geldi beni de gel dedi. Alıp karakole gittik akşamda eyi karardı Şahini tanıyorlardı onu yanıne aldılar beni nezarete attılar.

Gece yarı olmuştu çağırdılar gittim Demirli bahçenin karakolı polis ve komiser ile dolmuştu ve ifade alıyordı bir komser aşıkın ifadesini alın ben emniyete götüreceğim İç işler Bakanı acele bekliyor ifadem yalnız memleketim ve ana baba doğumum soruldu başkade bir şey sorulmeden yazdı ve imza et dediler okumemi istedim ağır tehdit oldı vaz geçtim israr etmeden imza mecburiyetinde kaldım.

Oradan cible komser ve polis ile emniyet sarayıne geldim 1. şubede beni alıp giden komser doğdığımdan ve büyüdüğüm nasıl evlendiğim ve hanki memleketi gezdiğim ne yeyüp iç tiğim ve kimler ile konuştuğum ve hanki partiden ve ne mezhepde olduğum hep ifade ile iki saet kader yazdı cızdı ondan sonre seni bakane götürüyorum doğru ve eyi konuş dedi beni salondan az öte böyük bir daireye goturdu bir sivil zat oturmıştı ona selam verdi beni ileri itti buyurun dedi ve onun dışarı çıkmasını emir etti komser dışarı çıktı tebi bakan diye bende saygı duruşı durdım otur diy eemir verdi oturdum beni eskiden tanırmış gibi aşık senin hep günün mücadele ile mi geçecek vazgeç bu sosyalislikten işçi partisi komınıst islam partisine geç seni bir imkan sahibi yapalım bende: imkan sahibi ve eyi durum çalışmak ile olur ben artık ihtiyar adamım çalışacak bir durumum yok oğlum - 9 - yaş de çocukler - 5 kız var hep okulde; ne ile imkan sahibi oleyim dedim sen adalet partiye gir nasıl imkan sahibi olursın ve adalet partiyi met eden destan yaz gör nasıl bir adem oleceksin bene söz verirmisin seni bu işten kurtarayım yokse habı yuttun gider ceza evinde ölür sun çocukların arada kalır.

Ben : efendim ben bu işde alakam yok, adam vurmadım, suçsuzum neden hepis oluyorum edalet var, yokmı ?

Hadi be biz seni suçlu sıfatı gosterelim sen adalet var de de kurtul. Kapı dak etti gel diye emir verdi gelen zatte saygı durdu onamıdır diye konıştı kim oldığını bilmiyorum. Bu adam varya işçi partili oldu hep perişan geziyor vaz geç diyorum ve imkan sahibi edeceğime söz veriyorum lakin çaresiz şimdide belasını eyi bulecek.

Gelen zatde israr etti, sende dön bu zamande gemisini kurtaren kaptan de di.

Ben efendim biz dönen deyiliz, biz aşıklar gerçeğe inanırız gidayı nefis için gimseye böyün eğmeyiz dediğimde : bunları söletmeden kafasını kesme li dedi.

Ben bu padişah devrinde idi şimdi muhakeme kararı olmeden heç bakan ve reisi cumhurde yetgili değil dedim, beni dışarı attıler. Buna çare yok polislere alın götürün ve fena sözde söylediler. Saat - 3 - olmıştı tekrar demirlı bahçeye getirdiler. Ondan sonra adliye beni görgi şahidi olerek dinledi ve serbest bırakdı.

Yeter

Köylü gardaş talancıya aldanma
Seni şimdiye dek soyduğu yeter
Yalancıya sahtekâra aldanma
Enayi yerine koyduğu yeter

Pancarın kilosun alır on beşe
Şekeri yedirir üçyüz yetmişe
Çiftçi gardaş sen ne dersin bu işe
Emeğini hiçe saydığı yeter

Emek çeker çalışırsın boşuna
Soğan bulamazsın bulgur aşına
Ne düşersin sahtekârın peşine
Karga gibi gözün oyduğu yeter

Bizi kurtaracak Sosyalist düzen
Burjuva tefeci bizleri ezen
Seni düşürmeye kuyular kazan
Devrani ayağın kaydığı yeter.

Aşık Hasan DEVRANİ
Emek Hüyük Köyü

Haymana'nın Bostanhüyük köyünden bütün Türk halkına :

NATO'yu istemiyoruz

NATO Anlaşmasını devletimizin bağımsızlığına ve halkımızın menfaatine uygun görmüyoruz.

Bağımsızlık ve mutluluk içinde yaşamak için ne AMERİKANIN, ne RUSYANIN ne de başka bir yabancı devletin boyunduruğu altına girmemize lüzum yoktur.

Amerikan sömürücülüğünden ve hakimiyetinden kurtulalım.

NATO ANLAŞMASINDAN ÇIKALIM.

Emekçi halk olarak bizim istediğimiz budur.

Ömer Kılıç, Şahmet Kılıç, Mahmut Kılıç, Kaplan Yıldırım, Mehmet Kaplan, Abbas Küçük, Ramazan Küçük, Cevdet Tansa, Ahmet Tansa, Faik Tansa, Mustafa Kaymak, Mehmet Şimşek, Harun Şimşek, Mustafa Şimşek, Osman Akkaya, Cemal Akkaya, Mitat Akkaya, Halit Uçar, Ahmet Kaymak, Feti Kaymak, Hayrettin Hakbilen, Ahmet Keşan, Abbas Güçlü, Hayrettin Gündoğan, Nofal Kaplan, Kâzım Özkök, Ali Özkök, Polat Küçük, Resul Deniz, Aysel Yılmaz, Zühre Kılıç, Gülüzar Kılıç, Bedia Deniz, Zeynep Deniz, Miyase Kılıç, Hatun Kılıç, Mevlüde Yıldırım, Tahir Hakbilen, Meryem Hakbilen, Fatma Kılıç, Miyase Keşan, Besime Akkaya, Ayşe Akkaya, Belgüzar Şimşek,

Azime Şimşek, Huriye Şimşek.

Yediden yetmişe kadar Türk köylüsü çıkardı gavuru yurdumuzdan Kurtuluş Savaşında. Fakat uşaklığa alışmış olanlar geri davet ettiler... Bu sefer de çıkaracağız ama yurdumuza da sahip çıkıp bir daha sokmuyacağız. Çünkü oyumuzu kendi partimize, Türkiye İşçi Partisine vereceğiz ve biz iktidara geleceğiz.

Muhtar ve İmamla birlikte Bostanhüyük'ten 48 köylü

Aşık

Satılmış emeğin mektubu:

ALDI KÖYLÜ

GAVUR GİRDİ YURDUMUZA,
EL UZATTI ORDUMUZA,
ÇARE NEDİR DERDİMİZE ?

SÖYLEYİN İŞÇİ KARDEŞLER,
DİNLEYİN KÖYLÜ KARDEŞLER.

ALDI AŞIK

IŞÇİ KÖYLÜ BİR OLALIM,
BİR OLALIM, BİR OLALIM,
YURDUMUZDA HÜR OLALIM.
UZANAN ELİ KIRALIM,
UŞAKTAN HESAP SORALIM.

Çoluk - çocuğumuz, evimiz b[...]rk bir a[...]da

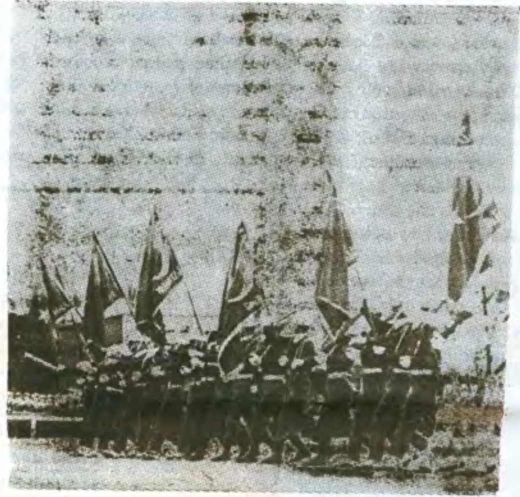
Türk Emekçileri B[...] içinde,S[...] NAT[...]

Hele Amerika kendini kurtarsın Vietnam kahramanlarının elinden.. Nasıl dize getirdiler Consonu.. Para etti mi, makineli tüfeği, bombası, uçağı ve de altı yüz bin askeri ? Tüm Amerika Vietnama yürüse yine yenemiyecekti o kahramanları... Ne demiş atalarımız : Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste. Demişler.

Türkiyeyi de paylaşmak istiyorlardı bir zamanlar. Emekçi Türk halkı, işçisi, köylüsü elele verip Mustafa Kemal'in önderliğinde pis sömürücü uşaklarını attı yurdumuzdan...

AMA SONRA ?

Evet, silahla gelen kahpe düşmanı, silâhla kovduk Kurtuluş Savaşında. Geldikleri gibi geri gittiler... Ama ne yazık ki Mustafa Kemalin ölümünden sonra, kuzu postuna bürünerek geri geldiler ca navarlar... Hem de bilerek ya da bilmeyerek, yani halk dolandırıcıları davet ettiler bu sefer gavuru... İdare edemediler hal kı... Aç bıraktılar. Zenginlerden vergi almaya kıyamadılar. Gavura el aç tılar.

Amerikan çıkarları için değil, yurt savunması için ölmek «Memetcik, Memet, Memetcik Memet...»

KUZU GELECEK YERDEN TAVUK ESİRGENİR Mİ ?

Akıllı bu Amerikan gavuru. Hiç kuzu gelecek yerden tavuğu esirger mi? Yardım veriyorum diye, yavaş yavaş elini sokmaya başladı yurdumuza. Ama bir fırsatını bulup en mahrem yerimize kadar girmek istiyordu.

VE FIRSATI YARATTILAR

Dediler ki, Rusya sizi yalayıp, yutacak. Gerçi si zin bundan haberiniz yok ya, biz bunu keşfettik. Siz kendinizi koruyacak güçte değilsiniz. Açın kapıları bize, girelim Türkiyeye, koruyalım sizi. Bunu dedikleri zaman aslında ne Rus tehlikesi kalmıştı ne de başka bir tehlike. Bakın Profesör Ahmet Şükrü Esmer ne diyor: «Aslın da Türkiye üzerine Rus baskısı 1945 martında baş lamış, fakat Rusyanın Amerika ile arası açıldıkça hafiflemiş ve 1946 sonbaharında hemen hemen kalkmıştı. Amerika ise bize kayıtsız kalmıştı.» Yani demek istiyor ki sayın profesör, 1945 te Rus baskısını hiç kimsenin yardımı olmadan karşıladık. 1946 da Rus baskısı diye bir şey kalmadı.

AMERİKA NERE, KORE NERE ?

Kore dünyanın en doğusu, Amerika en batısı... Ne arıyordu Amerika orada. Bugün Vietnamda ne arıyorsa o gün de Korede onu arıyordu. Kalay arıyor, altın arıyor ve de kendi makinelerini satmak için pazar arıyor. Hürriyet için savaşıyorum diye kandırmaya kalkıştı bir kısım milletleri... O zaman, yani 1950 den sonra, devletin, hükümetin başın da olanlar, bile bile Anadolu halkının kanını canını Amerikan gavuruna peşkeş çektiler. İsmet Paşa ve avanesi de buna ses çıkarmadı. Çünkü Truman Doktrini denen istila planını, Marşal Planı denen sömürü oyununu kendileri kabul etmişti.

TEK KARŞI KOYAN ŞİMDİKİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİLİLERDİ

Behice Boran çıktı bu haramzadelerin karşısına. Bir bir yazdı, çizdi. Ame-

rikan o[...]unu aç[...] du. Ve[...]i ki : A[...] Gavur[...] pis en[...] Türk h[...]nın ka[...] nını h[...]rdaca [...] mazsın[...]Dedi de[...] du, hi[...]kimseye[...] madıla[...] bunu. [...] çektile[...]hakeme[...] kullanı[...]apsetti[...]

Kore[...]rekler [...] pimizi[...]üreği [...] gözleri[...]ulanır. [...] nince...[...]hidimiz [...] zimiz [...] Niye ? [...] uğruna[...] Mazlu[...] halkını [...]dürmen[...] bol bol[...]âh vere[...] rika, K[...]sta Kal[...] nan ta[...]ndan ka[...] kardeşle[...]izi ku[...] için eli[...]deki silâ[...] kullandı[...]adı. NA[...] lâhını, N[...]TO devl[...] karşı k[...]namazsı[...]

AMERİKAN ASKERLERİ TÜRKİYE'DEKİ [N]ATO TA[...]

...barkımızla ...anda yokolabiliriz...

Barut fıçısı ...e, Sebep : NATO

...kan oyunu açığa vur-. Ve dedi ki : Amerikan ...avurunun pis emellerine ...ırk halkının kanını, ca-...nı hovardaca harcıya-...azsınız. Dedi de ne ol-..., hiç kimseye duyur-...adılar bunu. Onu da ...ktiler bakemeye, emir ...llarına hapsettirdiler.

...Kore, yürekler acısı, he...mizin yüreği ürperir, ...zleri boğulanır. Kore de ...nce... Şehidimiz var, ga-...niz var Niye? Bir hiç ...runa... Mazlum Kore ...kını öldürmemiz için ...bol silâh veren Ame-...a, Kıbrısta Kahpe Yu-...n tarafından katledilen ...deşlerimizi kurtarmak ...elimizdeki silâhı bile ...landırmadı. NATO si-...nı, NATO devletlerine ...şı kullanamazsınız diye tehdit mektubu gönderdi. Bağladı herifcioğlu elimizi, kolumuzu. Altıncı filoyu dikti Akdenizde karşımıza...

NATO, NATO, NATO... NEYMİŞ BU NATO ?

1949 yılında bir Amerikan generali ne diyor bakın: «Deniz aşırı ülkelerde üsler kurmalıyız. Düşmanı kendi öz sınırımızdan çok uzaklarda karşılamalıyız. Başka memleketlere kurduğumuz üslerle ilk darbeyi vurmalıyız düşmana. Bu suretle Amerikan topraklarından kayıp vermemiş oluruz.» Diyor, Düşman dediği de Rusya. O halde Amerika, Rusyaya yakın ülkelerde üsler kuracak, bu suretle savaşı kendi öz topraklarından uzaklaştıracak. Kimler yakın Rusyaya? Türkiye, Yunanistan, Almanya, Norveç, Fransa, İtalya gibi ülkeler değil mi? Bu ülkeleri aldatmalı. Yalancıktan Rus korkusu salmalı içlerine. Sonra da, gelin birleşelim de sizleri Rusyaya karşı koruyum. Diyerekten girmeli içlerine, kurmalı üsleri...

Gerçekten de oyununu oynadı Amerika. 1949 yılında yukarda saydığımız devletlerle, Belçika, Kanada, Danimarka, Lüksemburg, Hollanda, Portekiz, İngiltere, İzlanda da katılarak Amerikayla Kuzey Atlantik Paktı denilen anlaşmayı imzaladılar. İşte bu anlaşmanın Amerikanca adının baş harflerini birleştirdiğimiz zaman **NATO** oluyor.

BİZE OYNANAN OYUN

Anadoluya iki şey için göz dikmişti Amerika... Birincisi : Zengin ve bereketli Anadolu topraklarının yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürmek ve de kendi makinelerini Türkiyede pahalı bir şekil de satmak. İkincisi : Rusyayla çıkacak olanbir harp te **Türkiyeyi bir ileri karakol olarak kullanıp savaşı kendi topraklarından uzaklaştırmak...**

Birinci oyunu şöyle oynadı : Size yardım yapacağım. Madenlerinizi işleteceğim, makine vereceğim, dedi. Ve Petrol kum panyalarıyla, Otomobili, dikiş makinesi, traktörü, papazı - züpesi ile girdi yurdumuza. Bütün kan damarlarımıza yakın zamanda el koydu. Sermaye getirdi bir, götürdü yüz... Üstelik işimize yarayacak fabrika da kurmadı. Yağ fabrikası, gazoz fabrikası kurdu. Bizim memlekette, bizim malzeme ile bizim işçilerimizi çalıştırdı. Aldı gitti parayı Amerikaya. Suyumuzu bile gazoz yapıp, KOKA KOLA dedi adına. Sattı şişesini bir liraya...

İkinci oyunu ise : **İçimize Rus korkusu salarak oynadı. Bizim korkak yöneticiler de, aman bizi de al NATO'ya diye yalvardılar. Zaten Amerikanın** da istediği buydu. Adanadan Sinopa, Erzurumdan İzmire kadar hava üsleriyle, radarıyla ve diğer tesisleriyle ve de otuz bin askeriyle yerleşti Anadoluya...

KIBRIS OLAYLARI FAL TAŞI GİBİ AÇTI GÖZÜMÜZÜ

Hani koruyacaktı Amerika bizi düşmandan. NATO ya bunun için girmiştik. Kahpe Yunan kardeşlerimizi kurşuna dizerken Amerikan gavurundan yardım gördü. Kıbrısa havalanan Türk uçaklarına donucu benzin verdi Amerikan şirketleri. Uçaklarımız geri inmek zorunda kaldı. Üstelik de at çobanı Conson, siz Kıbrısa çıkarsanız, ben de sizi Rusyaya karşı korumam. Diye ağzından baklayı çıkardı. NATO silâhlarını da kullanamazsınız dedi. **Kurtuluş Savaşını senin silâhınla yapmadık ya, biz de kendi silâhımızla koruruz kardeşlerimizi demeye kalmadı, bir de baktık ki : ne görelim : herifcioğlulları silâh fabrikalarımızı da işlemez hale getirmişler...**

DİKKAT... DİKKAT.
EMEKÇİ TÜRK HALKI
BARUT FIÇISININ
İÇİNDE YAŞIYORSUN.
IKİ SAAT İÇİNDE ÇOLUĞUNLA, ÇOCUĞUNLA, EVİNLE, BARKINLA HEP BİRDEN YOK OLABİLİRSİN...

Tetiğini ancak Consonun çekebileceği atom silâhlarıyla donatılmış Türkiye.. Cumhurbaşkanımız bile giremiyor Amerikan üssüne... Atom bombası olan bir ülke ile Amerika arasında bir savaş çıkınca, Amerika, Türkiyedeki silâhın tetiğini çektiği saatta atom bombaları yağacaktır üstümüze... Ve taş taş üstünde kalmıyacaktır güzel yurdumuzda...

AMERİKAN ZIRHLI TÜMENİ BİG LİFT TATBİKATINDA

Bütün bunlar niçin ? Türkiyedeki bir avuç Amerikan uşağının bir anlık keyfi için... Amerika seni istemiyoruz, NATO'nu da İstemiyoruz. Defolun...

«TÜRKÜN DEDİĞİ, TÜRKÜN GÜCÜ İLE KABUL ETTİRİLİR. — Ankara'da Kıbrıs politikasına karşı NATO'nun davranışını protesto mitinginde gençler.

Köylüsü, işçisi, Aydını, Nato'ya « Hayır » DİYOR...

Bizim partimiz, yani işçi ve köylülerin partisi, alınteriyle geçinenlerin partisi yani Türkiye İşçi Partisi çoktan DEFOL bayrağını çekti. Fatsa köylüleri NATOYU İSTEMİYORUZ diye Anayasamızın emrettiği şekilde yürüdüler. Onbinlerce emekçi halkımız bildiriler yayınladılar.

Gavurlara ve gavurların Türkiyedeki ortaklarına karşı Türkiye İşçi Partisinin bayrağı altında birleşelim. Her türlü uşaklığa karşı koyalım. Türk ulusunun şerefine sürülen bu NATO lekesini temizliyelim.

HALK ÇOCUKLARI VE ONLARIN HALKTAN YANA ÖĞRETMENLERİ DE NATOYA HAYIR DEDİLER.

Ankara, İstanbul, Ortadoğu Teknik, Ege ve Atatürk Üniversitelerinde görevli 308 öğretmen Türk halkına şunları söylüyor:

Yirmi yılda gördükki NATO ne bizi savunmuş ne de korumuştur. Kıbrıs olayı göstermiştir ki : Natoda kaldıkça biz kendi askerlemizi ve silâhımızı kardeşlerimizi kurtarmak için kullanamıyoruz. Türkiye Natonun ileri karakolu olarak kabul edilmiştir. Kendine sorulmadan Atom ateşinin içine itilebilir. Bu tehlike açıkça ortadadır.

...EKİ NATO TATBİKATINDA

Kanlıca köyünde 95 aileyiz Marabalık değil, Toprak istiyoruz

Nevşehir'in Kazaklı ilçesinin Kanlıca köyünden Hüdaverdi Karalar'ın savaşını anlatayım... Ağalar ve onların koruyucu meleklerine karşı verdiği savaşı...

Kanlıca'nın nüfusu iki bini aşkındır. Kanlıca'nın toprağı uçsuz bucaksız cin sinden... Bu uçsuz bucaksız toprağa ve üstünde yaşayanlara Kabukçu'lar hükmeder. 95 aile, aslında hazinenin olan bu toprakları Kabukçu'lar yararına işletir. Bir sömürü düzenidir, kurulmuş... Sürüp gidiyor.

Haksızlığa karşı ilk savaş 1950 yılında patlak verdi. 95 topraksız aile adına mücadele bayrağını açan Hüdaverdi Karalar oldu. Önce mahalli yöneticiler ve mahkemelere başvurarak,

«Kanlıca köyünün tüm toprağı hazinenin malı. Bu onbinlerce dönümlük toprağa birkaç kişi sahip çıkmış... Vergisini de ödemeden ekip biçmekteler. Hazine toprakları üzerinde yarıcı ve maraba çalıştırmaktalar. Biz 90'ı aşkın ailenin ise hiç toprağı yok.. Artık maraba olarak değil de, kendi hesabımıza işleteceğimiz bir toprağımız olsun istiyoruz. Hazine toprağından istiyoruz...» der.

Dilekçeler yazar Hüdaverdi Karalar... Köylülerce olan köy, kanlara boyanır... Bir kaç yılda bir kaç le birlik olup Ankara'daki, efendilerimizin katına çıkar... Her seferinde «olacaktır» derler atlatırlar. Böyle böyle 18 uzun yıl geçer aradan. Hüdaverdi Karalar yazdığı dilekçelerin ve yazıların birer suretiyle, makbuzlarını elinde tutmakta. Bunları gösterirken şöyle diyor :

«Ne pahasına olursa olsun, bizi sömürenlere karşı açtığımız savaşı sürdüreceğiz... Şimdi, efendileriyle birlik oldukları için bizi yenmiş gibi görünebilirler ama, zafer bizim olacaktır.»

Sırtını efendilerimize dayayan ağalar, emekçi halkın toprak üstüne öz sahibi olmaması için her si hı kullanır bu arada...

Emekçiler, hazineye ait olan bu topraktan pay almak için kararlı olunca kan da dökülür. Adı kanlı-adam vurulup olür toprak uğruna...

Ağlar avukatlar tutar Emekçileri öldürenler, kısa bir süre sonra bulundukları tutuklular evini terkederek köylerine döner.

1950 yılından bu yana sürdürülen bu savaşa rağmen emekçiler lehine bir değişiklik olmamış... Ağlar toprağa sahip... Ağlar vergi bile ödemeden toprağı işlemekte... Emekçiler ise sadece seyirci..

Bu böyle sürmeyecektir. Bu savaş bitecektir.... Zafer emekçilerin olacaktır.. Ağalar, isteselerde istemeselerde günün birinde ellerindeki toprağı emekçilerle paylaşacaklardır... Tarihi dönüşüm gerçekleşecektir Türkiye'de...

Zorlu efendilerimiz istedikleri kadar, çırpınsınlar, hatta odam vurup öldürsünler... Bu bozuk burujuva düzenin de bile Kanlıca köyü emekçileri gibi, bilinçli ve de savaşçı emekçiler oldukça efendilerimiz huzura kavuşmayacak... Öğrensinler bu gerçeği, unutmasınlar ...

Köylü Ahmet Yoksuloğlu

Elleriyle ekin toplayan proleterler

Yeter Bizim adımıza yaptıkların

Çek, beş parmağında beş kara olan elini üzerimizden

Artık bizi aldatamıyacaksınız. Evet aldatamayacaksınız. Bu kez biz kaldıracağız, hem iki elimizi birden, DUR diyerek. Dur, söz milletindir. Yani söz bizimdir. Yeter bizim adımıza yaptıklarınız, ettikleriniz. Yeter bizim adımıza hareket edip bizi soyduklarınız. Yeter çoluk çocuğumuzun lokma lokma ekmeklerini kapkaççılarla paylaştığınız.

Yeter üç kuruşluk komisyon için doğmamış çocuklarımızı borca sokmalarınız. Yeter üç ayda milyoner olmalarınız, hısım, akraba şirketleriyle hısım akraba milyoner yetiştirmeleriniz. Yeter artık, yeter be, yeter!

Kim için, kimin adına yönettiniz bunca zaman bizi. Bizim adımıza mı? Biz kendimiz yöneteceğiz kendimizi gayrı, gidin üç kuruş komisyon aldığınız ağalarınızın yanına. İlkokul üçüncü sınıf kitaplarına «demokrasi halkın kendi kendini idare etmesidir» diye yazdıran sizlersiniz. Sonunda «demokrasi müteahhitlerin, goygoycuların, komisyoncuların fakir, fukarayı sömürmesidir»i uygulayan gene sizlersiniz. Biz halk mıyız, halksak kendimiz yöneteceğiz, kendimizi. Yeter artık, yeter. Yeter sahtecilikleriniz, kandırmacalarınız.

«Biz Anadolu'dan geldik, halkın içinde yetiştik, köy çocuğuyuz» diye aldattınız bunca yıl. Biz nereden geldik, düşünmediniz. Siz köy çocuğusunuz, biz neyin, nerenin çocuğuyuz? 32 milyonun 20 si köy çocuğu bu ülkede. 32 milyonun 20 sinin donu, pantolonu yırtıktır, yamalıdır bu ülkede. Peki söyler misiniz köy çocuğu nasıl milyoner olabiliyor iki yılda ve geçip oturabiliyor babasının çiftliği gibi ülkenin yüce koltuklarına. Yolu nedir bunun, biz de yapalım. Biz de köy çocuğuyuz, biz de milyoner oluverelim iki yılda. Pamuk devşirmekten dikenli tarlalarda patlak, patlak oldu ellerimiz. Söylesenize, söylesenize. Nedir tılsımınız?

Uyandık biz gayrı, aldatamıyacaksın. Aldığınız komisyonların komisyonunu dağıtıp, aldığınız komisyonların zekatını, fitresini dağıtmadan şakşakcılar yetiştirmeniz, beslemeler, besleme basınlar yaratmanız yeter artık.

İŞÇİ DURAN KARAKUŞ

Dadaloğlu'ya

Kazana beyler kazana
Aklım ermez bu düzene
Dövdürmüşler yiğidimi
Yasak meclis sol yazana
Kara meclis is mi tutar?
Ak gerçekler pas mı tutar
Yiğitlerim dövülmeğlen
Emekçiler yas mı tutar?
Şu düzenin direkleri
Yağma dolmuş kürekleri
Sağ olasız eşkiyalar
Hep kin ettiz yürekleri
Kara bahtım eğme ilen
Yiğit yere değme ilen
Ne kaçarsın beyoğlubey
Onbeş mebus gelmeğilen
Emekçiler kanmam dedi
Kazları koz sanmam dedi
İşçilerle köylülerim
Bundan böyle yanmam dedi
Büyük ırmak akar gider
Bu düzeni yıkar gider
Ünü büyük sosyalistler
Sömürgeni söker gider
Âşık durmuş durdun yeter
Durup susmak zülden beter
Günü gelir yiğit halkım
Soyguncuyu baştan iter

AŞIK DURMUŞ

Toprağın olsun deyi bekleye bekleye sakalların ağaracak

Köylülerin, işçilerin gastesiyle uğraşıyorlar, uğraşsınlar

Proleteriz biz, Gastemiz proleter, yolumuz proleter yolu...

KORKUYORLAR, KORKACAKLAR, KORKSUNLAR!...
GELİYORUZ, GELECEĞİZ, YAKINDIR!..
ELİMİZİN NASIR BALYOZLARINI BAŞLARINA ÇALACAĞIZ, YAKINDIR!..

Biz Tekmil Emekçiler korkacak adam mıyız! korkocaksa onlar korksun

YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİMİZDEN İZZET ARARAT — İşçi ve köylünün emrinde bir aydın.

Proleter için durmadan tutuklanan İzzet Ararat

İzzet Ararat, 1940 yılının Ekim ayında Kayseri'nin Felahiye İlçesinde doğdu. İlk öğrenimini Felahiye'de tamamladı. Orta öğreniminin bir kısmını Kayseri'de yaptı, Lise son sınıfıysa, Yozgat'ta okudu. Askerliğini, Burdur'un bir köyünde öğretmen olarak yaptı. 1964 yılında, Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesinin Tiyatro Bölümüne girdi. Hemen ertesi yıl Fakültenin Fikir Kulübü Başkanlığına seçildi. 22 Ocak 1967'de yapılan FKF 1. Kurultayında Merkez Yürütme Kurulu Başkanı oldu.

Başkanlığa seçilmesinden bir süre sonra, «Öğretmen Kıyımı» nı protesto etmek amacıyla FKF. bir bildiri yayınladı. Bu bildiriyi bahane eden Fakülte İdaresi İzzet Ararat'ı beş arkadaşıyla birlikte, 6 aylığına Fakülteden uzaklaştırdı. İzzet bu yüzden o yıl sınavlara giremedi. Danıştay, açılan dava sonunda, işlemin haksızlığına ve İzzet'le arkadaşlarının sınavlara girmelerine karar verdi.

1967 yılında Sosyal Sigortalar Kurumunun memurluk sınavını kazanan İzzet Ararat, 5 - 6 ay sonra Elazığ'a tayin edildi. Bu tayin aslında bir sürgündü. Çünkü İzzet Ararat'ın işleri Ankara'da kalmasını gerektiriyordu. Zorunlu olarak memurluktan istifa etti. Ve nihayet, FKF. İkinci Kurultayının başlamasından bir gün önce PROLETER' de çıkan Nazım Hikmet'in «Kerem Gibi» şiiri bahanesiyle tutuklandı.

Bütün hayatı boyunca Emekçi Türk Halkından yana olan İzzet Ararat, bir süre Ankara Cezaevi 8. koğuşunda yattıktan sonra, 30 Mart 1968 Cumartesi günü saat 22.30 da tahliye edildi. Ama ancak beş gün hürriyetin tadını çıkarabildi. 4 Nisan 1968 salı günü, bu kez de «Ben Proleterim bay Sükan» isimli yazıda Sükana hakaret edildiği iddiası ile hakkında gıyabi tevkif müzekkeresi kesilen İzzet'i polisler akşam yemeğine ilk kaşığı daldırırken sofradan alıp yeniden Cezaevine götürdüler. İzzet Ararat evlidir ve Özgür adında bir oğlu vardır.

Ne mutlu bize ki, işçiyiz, köylüyüz... Cümle değerleri biz üretiriz, ne güzel... Hayatı, nasırlı ellerimizle biz yaratırız!... Toprağı biz süreriz. Tohumu biz ekeriz. Tarla tapan biz çalışırız. Hasadı biz yapar, buğdayı biz öğütür, somunu biz pişiririz...

Öğüttüğümüz buğday un olur, gider büyük şehirlerde, zengin sofralarında pasta olur, ak ekmek olur. Ürettiğimiz, topladığımız, çiğnediğimiz üzümler, gider sosyete sofralarında şarap olur, rakı rında ekmek olur. Ürettiğimiz üzümler, gider sosyete sofralarında şarap olur, şampanya olur, rakı olur... Demiri dağdan biz sökeriz. Çeliği fabrikada biz dökeriz. Bizim döktüğümüz çelik, gider patronların paracıklarını saklamak için kasa olur, kilit olur, anahtar olur... Biz çalışır çabalar, çeliklerden tel yaparız, tellerden somya yaparız, rahat döşekler yaparız. Sonra bu rahat, yaylı döşeklerde zengin ta kımı sırt üstü uzanır, yan gelir yatar.

Biz cümle değerleri üreteniz. Biz emekçileriz. PROLETERİZ biz. Ne mutlu bize! Ne mutlu bize ki, yolumuz PROLETER' in yoludur. Oyumuzu TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne verir, yazımızı PROLETERE yazarız.

Şimdi bir düşünelim dostlar... Düşünelim hele bir yol. Bu adamlar neden başka gastelerle, başka partilerle uğraşmazlar da, ille İŞÇİ PARTİSİ'yle, ile PROLETER Gastesiyle uğraşırlar?... Neden bütün güçleriyle İŞÇİ PARTİSİ'ni kapatmaya, PROLETER Gastesini okutmamaya çalışırlar?.. Üçüncü sayımızda gastemizin sahibi Necip Akan'ı tutukladılar, beşinci sayımızda Yazı İşleri Müdürü İzzet Ararat'ı... Neymiş suçu İzzet Ararat'ın?.. Nazım Hikmet'in «Kerem Gibi» şiirini yayınlamış PROLETER'de. Bu şiir, kitap halinde basıldı üç - beş kez. Başka gastelerde, başka dergilerde yayınlandı. Başka yerlerde basılınca suç olmuyor da, emekçilerin gastesi PROLETER'de basılınca neden suç oluyor dostlar!. Hele aklımızı başımıza devşirelim de, aşk ile, şevk ile bir düşünelim... Emekçilerin okuduğu gaste, hangi gaste? PROLETER Gastesi!... İşte bu yüzden uğraşıyorlar PROLETER'le. İşçiler ve köylüler ve de tekmil emekçiler PROLETER'i okuyup da uyanmasınlar, oynanan oyunların, çevrilen dolapların farkına varmasınlar diye uğraşıyorlar bizim gastemizle. Necip Akan'ı, İzzet Ararat'ı bunun için tutukluyorlar. PROLETER'in çıkması güçleşsin diye, Emekçi Türk Halkı bir başka SINIF olduğunu anlamasın diye...

Sanki İzzet Ararat tutuklanınca, Necip Akan dama tıkılınca, Çetin Altan dövülünce, Yunus Koçak yaralanınca, İŞÇİ PARTİSİ'ne sövülünce, PROLETER'e dava açılınca işçiler köylüler korkacaklar!.. Sanki böyle yapınca, işçiler köylüler, kendilerinin EMEKÇİ SINIFINdan olduğunu anlamıyacaklar!... Sanki zenginlerin, ithalâtçıların, ihracatçıların, ağaların, t efecilerin, aracıların, kompradorların, yani sermayecilerin bir başka sınıf olduğunu anlamıyacağız!.. Sanki bilmiyoruz onların BURCUVA SINIFI'ndan olduğunu!.. Yağma mı var dostlar!.. Olacak iş mi bu! Biz her ne bir değer varsa yaratanlar, biz tekmil emekçiler, biz eli nasırlılar öyle baskıdan, hapisten, dayaktan korkacak adam mı yız?.. Onlar korksunlar bizden! Çünkü biz, gastemizle, partimizle, alnımızın teriyle, kadınlarımızın çilesi, bebelerimizin gözyaşıyla iktidara doğru yürüyoruz! Adımlarımız sağlam, çünkü biz Türk Emekçileri SOSYALİSTİZ!. Çoğunluktayız! Gerçek demokrasiyi mutlaka kuracağız. İktidara geleceğiz.

Mutlaka, ama mutlaka Meclise gireceğiz! Meclisteki rahat sıraların yüzde doksanında biz oturacağız! Biz köylüler ve işçiler ve de cümle emekçiler! Biz oturacağız Mecliste. Kendi kanunlarımızı, biz kendimiz yapacağız!

Gastemiz PROLETER Gastesi, partimiz İŞÇİ PARTİSİ, parolamız KÖYLÜYE TOPRAK, HERKESE İŞ!..

ÇAMURCU

atmakla geçti ömrü
temel attı önceleri
bire bin kattı
işi büyüttü sonunda
önüne gelene çamur attı
ardına gelene çamur attı
sağındakine palavra
solundakine çamur attı
çamurculuk hoşuna gitmişti
ve bir sabah
koca gövdesini çamura attı.

İNCE ZANAAT
en doğrusunu, düşünmelerin
siz bilirsiniz beyefendi.
yemeklerin en güzelini.
elbette siz beyefendi.
en güzelini, söylemenin, sevmenin
ona ne şüphe beyefendi.
haltetmelerin ne güzelini
zanaatınız beyefendi, zanaatınız.

TU KAKA
Önce okuttuk paramızla
sonra karnını doyurduk
yol öğrettik, yordam öğrettik
cambazlığı, sahtekârlığı öğrettik
yedirdik babam yedirkid
yedirdik babam yedirdik
fazla yedirdik
kakasını üzerimize etti

eh hakçası yani
biz de bunu hak etmiştik.
KEREM

Proleter Şiirleri

Sana Sesleniyorum şark kesimi

Şirin ülkelerimizden biri olan sadece Şark kesinine sesleniyorum düşünseler ızdıraplarını kendiler Bilirler bende Karsın Rus hudut kesini olan ufak iş sahasız bir Kazada ikamet ediyorum. Buraya da Hanak Ilçesi derler.

Altı ay kış Altı ay yazdır
Köylüye bu toprak hem de çok azdır
İşsiz kalmış vatandaş boş yere gez dur
Seçin İŞÇİ Partisini ey Şark kesini
Neymiz var neymiz yok bilmiyormusunuz ?
Karnımız acdır demiyormusunuz
Bir REFORM bu yere istemiyor musunuz
Seçin İŞÇİ PARTİSİNİ ey Şark kesini
Yeter artık Can gırtlağa dayandı
Emekçi, Köylü Gardaş hepsi birden uyandı
Çalışacağız baş başa çünkü içimizden geldi
Seçin İŞÇİ PARTİSİNİ ey Şark kesini
Kahramanız, Gaziyiz biliniyor
Fakat bu acı çileler neden oluyor?
Yüksek Meclistekiler hergün oyalıyor
Seçin İŞÇİ PARTİSİNİ ey Şark kesini

SALİH TOPCU İşsiz İşci

HAFTALIKLARINI ALAN PROLETERLER — Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine

İŞÇİYİM

işçiyim
yaratan ellerim
Yaratan beynim

öyle ortaklar ki
öyle çalışır ve doyarlar ki
bu ilk ortakcılığım benim
gövdemde başlıyan ortakcılığım
doğanın getirdiği
doğanın armağanı
doğanın ortakcılığı bu
işçiyim
iş yapan kişiyim
iş yaşamaksa eğer
yaşamayı yaratanım
sürdürenim

çukurovanın kamış evlerini ben yaptım
cinsin taş evlerini ben yaptım
bu koca gökdelenler
bu odamızdaki sıcak

çarıklarım ve cilalı kunduralar
toprak yollar
taş yollar
asfalt yollar

ve yapılmış gördüklerimizin tümü
elimin ve beynimin yapıtı
işimin
işçiliğimin değeri

bu doğanın yasası üzerimdeki
yoksa benim varlığım ne ki
ne yapabilirim doğasız
güneşte buharlaşan
gökte birleşen
bir avuç sudur beynim
benim ellerim beynimin çocuklarıdır
gövdemin tanrısı olur beynim
taşlar yuvarlanır düşünüp - taşınmadan
benim yaşamam da öyle
fazla olan tek yanım onlardan
— fazla ve kutsal —
yuvarlanırım
düşünerek
görerek
yoksa ha karınca ha insan
ha taş ha ben
bir aklım var fazladan
işçiyim
iş yapan kişiyim
iş yaşamaksa eğer
yaşamayı yaratanım
sürdürenim

Mustafa BAYKARA
Tersane Komutanlığı
Elektronik Fabrikası
GÖLCÜK

KAN GÖRMEYE ALIŞMA

Güya kapatacakmış bizim «zehir hafiye»
Emek örgütümüzü bilir misin ne diye,
Niçin bu kadar çaba, bu kadar nefret niye?
Hiç kimse durduramaz bu sosyalist akımı!
Ne ağababaları, ne komprador takımı

Sorun oldukça basit, ateş püskürür balık
Kuyruklar sıkışınca, şaha kalkar zorbalık
Bir kaç kişiye karşı, yüz - yüzelli babalık
Durdurmanız imkânsız bu sosyalist akımı
Kolkola girseniz de tüm satılık takımı

Mecliste onbeş kişi ülkede milyonlar var,
Neyi kapatacaksın, açık mı kalmış duvar?
Uğraşmalar boşuna iğne yemez nasırlar!
Yürüyecek bu akım, bu sosyalist akımı
Dövünme baş belâsı, ey mideci takımı

Mecliste tüm sosyalist temsilcilere karşı,
Kalkan ellere şimdi koroyla zafer marşı,
Sanki sağır mısınız, deliyor göğü, arşı!
Güvercinle birlikte bu sosyalist akımı
Yürüyecek; yorulma ey mangalcı takımı!

Çiğneme emekçiyi, tepme anayasayı
Sana ün kazandırmaz, sok yerine âsayı
Proleter kapatacak açık duran kasayı
Gemleyecek ağzını bu sosyalist akımı,
Gocunmak para etmez ey satılmış takımı

Beynine sok kabzayı, başına çal sopayı
Kimsin ey uşak ruhlu, satılık kabadayı
Gözlerimiz çok gördü senin gibi sıpayı
Nereni yırtsan bile bu sosyalist akımı
Durdurman mümkün değil, gidi sokak takımı

Kan görmeye alışma, olmaya ki yol olur
Ezilen uluslarda kurtarıcı bol olur
Emekçinin çıkarı, yumruk değil, sol olur
Yürüyecek bu akım, bu sosyalist akımı
Yırtınmak para etmez, ey hamido takımı

Biz milyonlarca işçi, köylü, ırgat proleter
Hep birden diyoruz ki bu baskı, terör yeter
Bu çirkin girişimler eski dönemden beter
Yürüyor, yürüyecek bu sosyalist akımı
Gözlerin çatlasa da ey çıkarcı takımı

ÇIRAK EMMİ

TİP haberleri

Türkiye İşçi Partisi yardımlarınızı bekliyor

Haziran ayının 2 sinde yurdumuzda Mahalli Seçimler ve Kısmî Senato seçimleri yapılacaktır. Siyasî partilerin hepsi bu seçimlerde Devlet kesesinden aldıkları milyonlarca lira harcıyacaklardır. Devletin yaptığı bu yardımdan, sadece Türkiye İşçi Partisi yararlanamamaktadır.

Yoksul işçi ve köylünün partisi de kendisini destekleyen Köylü, işçi, arkasız memur, küçük esnaf ve zanaatkara güvenmektedir. Onların yapacağı yardımlarla seçim masraflarını karşılayacak ve Türk emekçi halkının sesini duyuracaktır. Sesimizin duyulması için hepimiz TİP'ne yardıma koşmalıyız. TİP. Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, seçimlerde nasıl davranmak gerektiğini anlatan ve emekçi halkımızı yardıma çağıran bir bildiri yayınlamış bulunmaktadır. Ayrıca Partinin Mali İşler Bürosu, TİP'nin mali durumunu açıklayan bir rapor yayınlamıştır.

Aybar'ın çağrısı ve Mali İşler Bürosunun raporu aşağıdadır.:

Kardeşlerim,

Partimiz büyüyüp güçlendikçe, yüzlerce yıl Türk halkını sömüre, eze, horlıya saltanat sürmüş sınıfların siyasi temsilcileri, iftira ve tezvirleri, taşlı sopalı saldırıları artırmaktadırlar.

Meclis içinde ve dışında, Türkiye İşçi Partisine karşı İçişleri Bakanı'nın yönelttiği tertip ve saldırılar devam ederken, sonuçları son derece önemli yeni bir imtihandan geçeceğiz. Mahalli seçimlerle, 28 ilde yapılacak olan Senato ve Milletvekili ara seçimleri, demokratik Anayasa düzenine karşı AP iktidarınca tertiplenen suikastı neticesiz bırakmamızda önemli bir merhale olacaktır.

Haziran seçimleri, önümüzdeki büyük seçimlerin bir genel provası niteliğini taşımaktadır. AP. iktidarı, bu haksız ve anti-demokratik yeni Seçim Kanunu ile Senato seçimlerinde umduğu başarıyı sağlayacak olursa, bu, kendisine derhal büyük seçimlere gitmek cesaretini verecek ve böylece memleket kaderine dört yıl daha hükmetmek olanağına sahip olacaktır.

M. A. AYBAR
— Tip Genel Başkanı —

Gerçekten Seçim Kanunu'nun değiştirilmesi teşebbüsüne paralel olarak, Anayasa'nın sosyalizme kapalı olduğu yolundaki demeçler, Türkiye İşçi Partisi'nin gayrimilli bir parti olduğu yolundaki küstahlıklar ve bunlara paralel olarak tertiplenen şahlanış mitingleri ve taşlı sopalı saldırılar, Amerikan emperyalizmi ile içli dışlı olanların, memleket kaderini tekellerinde tutmaya devam etmek için, önümüzdeki seçimlerde hak etmedikleri oylarla tek başlarına iktidarda kalmak hevesinde olduklarını açıkça ortaya koymaktadır.

Türkiye'yi bir Güney Kore demokrasisine çevirecek olan bu planın gerçekleşememesi için, var gücümüzle, büyük tehlikeyi halka anlatmamız şarttır. Türkiye'de Anayasa ve onun öngördüğü, sosyalizme açık demokratik düzen mutlaka yaşamalıdır. Bu ise, halk yığınlarının, önümüzdeki seçimlerden başlayarak, büyük seçimlerde AP'ye «HAYIR» demesine bağlıdır. AP' ye HAYIR denmeli, AP. tek başına hükümet kuramamalıdır ki; Amerikan emperyalizminin boyunduruğundan kurtulmak yolundaki mücadele güçlensin ve demokrasiye hazırlanan suikasti boşa çıkarmak mümkün olsun.

Seçim kampanyası çok çetin şartlar altında geçecektir.

Kampanya boyunca, toplantılarımıza saldırılar yapılacağı gözönünde tutularak, buna göre hazırlanmamız gerekiyor. AP örgütleri, eli sopalı zorbaları üzerimize saldırtacak, halkı yıldırmaya çalışacaktır. Bundan dolayı il ve ilçe kademelerinde görevli olan kardeşlerimizin, toplantı süresince selâmetini sağlayacak emniyet tertibatını almaları, zorbaların saldırılarını tesirsiz kılacak ve Anayasa'yı savunacak görevli ekipleri kurmaları gerekmektedir. Ayrıca saldırı hazırlıklarını önceden haber alarak, emniyet kuvvetleri dilekçe ile göreve davet edilmelidir. Zoralar teşhis edilerek, savcılıklara başvurulmalı, haklarında dava açtırılmalıdır. Hangi kanun maddelerinden yararlanılacağı bir ek genelge ile örgütlere bildirilecektir. Partimiz çok daha güçsüz olduğu günlerde bu gibi saldırılara başarıyla göğüs germiştir. Saldırgan güçleri tesirsiz hale getirmesi artık çok daha kolaydır. Fakat, uyanık ve tedbirli olmak gerekiyor.

Anayasa teminatı altında olan haklarımızın kaba kuvvetle çiğnenip yok edilmesine izin vermeyeceğiz. Başbakan ve arkadaşları, her vesileyle kanun hâkimiyetinden söz açmaktadırlar. Oysa bütün bu saldırıların altında, AP'nin bulunduğu bilinmektedir. Tâ İstanbul'da, Beyaz Saray saldırısından beri bu gibi zorbalıkları, AP. örgütlerince tertiplenip yönetilmiştir. Başbakan ve arkadaşlarının kuzu postuna bürünmeleri, kimseyi aldatamaz. Bunlar, faşizmin denenmiş yöntemleridir. Bunlarla ne emekçi halkımızın uyanışı durdurulabilir, ne de partili kardeşlerimiz, görevlerinden döndürülebilir. Partimiz bu tarihî görevin üstünden gelecek manevi güce sahiptir. Partili kardeşlerimiz, bilinçli, azimli ve yüreklidirler.

Bir başka noktayı da bu vesileyle hatırlatmak isterim: Partimiz, giderlerini, üyelerinin ve taraftarlarının aidat ve bağışlarıyla karşılamaktadır. Bununla beraber, seçimlere gidildiği şu günlerde seçimlerin gerektirdiği olağanüstü masrafları karşılamak için bu konuda geniş ölçüde bir bağış kampanyası açılması zorunlu görülmüştür. Her partili ve partimizin her taraftarı olanaklarını son kuruşuna kadar harekete geçirmelidir. Genel saymanlığımızın ek yazısında mâli kaynaklarımızın bugünkü durumu açıklanmaktadır. Aidat ve bağış, partiye bağlılığın ilk maddî ölçüsüdür. Hattâ içinde bulunduğumuz zor koşullarda partiyi ayakta tutmanın ve seçimlerde başarılı sağlamanın yolu, mâli kaynaklarını gürleştirmekten geçtiği için, bilinçli partili olmak, ancak aidatını muntazam ödemek, bağışta bulunmakla ve bağış toplamakla mümkündür.

Aynı çağrıyı partimizin taraftarlarına da yapıyoruz. Siz ki, Türkiye'nin kurtuluşunu, emekçi halkımızın kurtuluşunu _ Türkiye İşçi Partisi'nin çizdiği yolda görenlersiniz. Öteki partilerin Devlet hazinesinden, kompradorların cömert bağışlarından ve daha başka kaynaklardan yararlandıklarını gözönünde tutarak, partimize paraca yardım etmeyi ve yardım toplamayı vazife sayacağımızdan şüphe etmiyorum.

Hepinize sevgiler, saygılar.

Mehmet Ali AYBAR

Mali Rapor

Yurtsever kardeşlerimiz,

Partimiz, Genel Başkanımızın belirttiği politik baskılar yanında, bir de mâli sıkıntı ile karşı karşıya bulunmaktadır. Türkiye İşçi Partisi kurulduğundan beri, gerek karşıdan, gerek içinden olsun, karşılaştığı bütün politik, baskı ve tertipleri yenmeyi bildi. İster dışardan ister kendi içinde verdiği her mücadeleden güçlenmiş olarak çıktı. Fakat mâli sıkıntının bir türlü üstesinden gelemedik. Parti örgütümüzün içinde bulunduğu objektif şartlar, bu problemi çözmemizi mümkün kılmamaktadır. Sermayeden yana olan partiler, hem Devletten, hem de temsil ettikleri çevrelerden cömertçe mâli destek görürlerken sermayeden bağımsız olan partimiz, bugünkü aşamasında ciddi bir mâli destekten yoksundur. Partimiz, bir avuç milletvekilinin aidat ve bağışı ile üye ve taraftarlarının mütevazi yardımları dışında hiç bir mâli desteğe sahip değildir. Genel Merkez'e 1967 yılında 15 milletvekili, 135.000 lira aidat, 9.458 lira bağış ödedi. Diğer üye, taraftar ve parti örgütümüz ise, 53.827 lira yardımda bulundu. Başlıca yayın ve rozet satışından olmak üzere, diğer gelirlerimiz 16.734 lira oldu. 200.000 lirayı bulan bu mütevazi gelirlerle, sekiz milletvekilinin bina için çektiği krediden 80.000 lira ile 1966'dan devir alınan 26.000 lira borç, toplam olarak, 106 bin lira kapatıldı. Böylece, gelirin yarısı gayrimenkule ve borca gitmiş oldu. Kalan yarısı ile, partimizin, grup, gezi, yayın, propaganda, personel, PTT ve kırtasiye giderleri, karşılandı.

Önümüzdeki seçimler oy pusulası, afiş, broşür gibi yeni masraflar getirmektedir. 50.000 lirayı bulacağını tahmin ettiğimiz bu seçim giderlerini karşılamak amacıyla bir Seçim Fonu kurmuş bulunuyoruz. Bu fona gelirinizle orantılı olarak katılmanızı rica etmek için, bu mektubu sizlere gönderiyoruz. Tek tek, daha iyisi, çevrenizi örgütleyerek Seçim Fonu'na katılınız. Hâkim çevrelerin ve onların dış desteği Amerikan emperyalizminin, demokratik Anayasa üzerine ve onun koruyucusu Türkiye İşçi Partisine karşı hazırladıkları bütün gücünüzle, maddeten ve mânen partimize yardımcı olunuz.

Başarılar dileriz.

Mâli İşler Bürosu

Türkiye İşçi Partisi'ne yardımlarınızı, aşağıdaki hesaba yatırınız :

T.C. Ziraat Bankası
Kızılay Şubesi,
Hesap No : 630/87
Yenişehir - ANKARA

İlaçlı buğdayları kime yedireceğini bilmiyorlar

Amerikalıların, milyonlar harcıyarak İskenderun'da ve başka illerimizde Amerika'dan gelen buğdayları ilâçlamak ve ışınlandırmak için kurdukları tesislerin ne olacağı, Nisan ayı içinde planlama'da yapılan bir toplantıda tartışıldı. Amerikalılar, kısaca «Biz bu tesisleri kurduğunuza göre, bunları sizin kullanmanız gerekir. Hem size buğday da veriyoruz, verdiğimiz buğdayları bu tesislerin içinde ışınlandırarak, radyasyonlıyarak koruyacaksınız, korkmayın birşey olmaz» diyorlardı.

Planlama'nın, Planlama el değiştirdikten sonra atanan yeni daire başkan vekillerinden bazıları antika tekliflerde bulundular. Bunlardan biri şöyle dedi:

«Amerikalıları kırmayıp, Birleşmiş Milletler Gıda Yardımından yollanan buğdayları alalım, bunları ışınlandırıp, ilâçlandırıp, radyasyonlayıp tutalım, ancak halka yedirmeyip, alışveriş ettiğimiz Sosyalist memleketlere satalım !»

Bir başkası, «Doğru halka yedirmiyelim, hayvan yemi olarak kullanalım» dedi.

Tartışmalar oldukça uzun sürdü. Sağa, sola danışıldı. İlânlanmış olan buğdayların hayvanlardan sonra ilâç olarak insanlara yeniden geçebileceği öne sürüldü ve bu ilâçlama işi şimdilik durdu.

TİRE KÖYLERİNDEN IRGATLAR — İktidar toprak dağıtmıyor.Irgatlar gene ırgat kalacak.

AP iktidarı topraksız köylüye Toprak vermemekte kararlı

Toprak Reformu tasarısını uyutan iktidar, onun yerine hazırladığı «Tarım Reformu tasarısı» nı da kamu oyundan gizli tutmaya karar verdi. Bakan, Bahri Dağdaş, bu konuda basın toplantısı yaptığı halde, basın toplantısında söyledikleri, aslı ile karşılaştırılır diye tasarıyı basına vermekten kaçındı ve bunu personeline emretti.

Hazırlanıp, bitirildiği söylenen Tarım Reformu tasarısı yalnız basından değil, bakanlık içinde ilgili personelden de, Bakanlık dışında bununla ilgili bilim adamlarından da gizli tutuluyor.

Öğrendiğimize göre, tasarının gizli tutulmasının başlıca iki nedeni vardır.

1 — Tasarı, köylüye toprak dağıtmayı esas almamıştır. AP. iktidarına göre ne kamulaştırılacak, ne de dağıtılacak toprak Türkiye de yoktur! Tasarı açıklanınca, iktidarın toprak dağıtmıyacağı konusu ortaya çıkacak ve görünecek «kel», iktidarın oyununu bozacaktır.

2 — İktidar esasen köylüyü topraklandırmaya ve bol topraklı olanların elinden parası ile toprağı alıp, topraksıza vermeye taraftar değildir. Tasarının baş langıçtaki adı : «Zirai kalkınma tasarısı» idi. Ancak, bir ara «reform» kelimesinin «moda» olduğu farkedildi ve «Tarım Reformu» adı benimsendi. Gerçekte, getirilmek istenen, ancak bir türlü açıklanamıyan tasarının «reform» la bir ilgisinin bulunmadığı gün gibi ortadadır.

Tertipler TİP'in Gelişmesini durduramıyacak

Fatsaya ilçe kongrsi için giden TİP. Genel Sekreteri Nihat Sargın, Şaban Erik, Adil Kurtel ve Fatma Hikmet İşmen, kongre günü, Fatsa'daki tertipcilerin hücumuna maruz kalmışlar, iktidar veya gerici partiler tarafından hazırlandığı anlaşılan bir «çağrı» bahane edilerek, kongre yapmaktan alıkonulmuşlardır.

TİP. Genel Başkanı Aybar, bu «çağrı» yazısını AP. lilerin düzenleyip, dağıtabileceklerini bildirmiş, çağrı ile partisinin yani TİP'in ilgisi bulunmadığını açıklamıştır. İlgili a.li makamlar olaya el koymuş bulundukları için, bu konuda daha fazla bilgi vermiyeceğiz, yorumda bulunmıyacağız. Ancak, TİP'ten korkanların, onun gelişmesini çekemiyenlerin bu kabil tertiplere giriştikleri bir vakıa haline gelmiştir. Tertipler ise, TİP'in gelişmesini durduramıyacaktır.

ÇARESİZ — Yurdumuzda 5 milyon kişinin hiç toprağı yok, bunlara toprak verecek iktidar ortada yok. Köylü kendi partisini seçene kadar çaresiz başkalarının toprağında ırgatlık, marabalık edecek...

PROLETER KİTAPLIĞI

MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞIMIZ — Amerikan kapitalist ve emperyalistlerinin başı Consonu dize getiren ve ağlatan, Vietnamlı proleterlerin lideri Ho Şi Minh'in büyük eseri. Mutlaka okuyunuz. 10 lira.

KAPİTALİST SÖMÜRME — Kapitalizm, yani sermayecilik proleterleri nasıl sömürüyor? Bunu anlamak için okunuz. 750 kuruş.

ACILI KUŞAK — Tanınmış halkçı yazar Mehmed Kemal, proleterden yana yazarların uğradıkları acıyı, sıkıntıyı anlatıyor. 5 lira.

DEVRİMDE DEVRİM — Halen Güney Amerikalı faşistlerce 30 yıla mahkûm edilen Fransız emekçi yazarı Regis Debray'ın eseri. Az kaldı. 7,5 lira.

MARKSİST FELSEFE NEDİR? — Fransız proleterlerinin başkanı Waldeck Rochet'nin eseri. 4 lira.

GIDA EMPERYALİZMİ — Ülkemizin değerli beslenme uzmanı Doçent Doktor Osman Nuri Koçtürk'ün bu önemli eseri, Amerikan yardımının içyüzünü ortaya koyuyor. 5 lira.

KADIN VE SOSYALİZM — Dünyaca tanınan August Bebel'in bu eseri de çıkmıştır. 1. cilt : 5 lira, ikinci cilt: 7,5 lira.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ — Her proleterin sosyalizm konusunda müşküllerini çözen bu kitabı Erdoğan Başar hazırlamıştır. 7,5 lira.

Proleterlere indirim yapılır.
Bütün kitapçılarda arayınız.
TOPLUM YAYINEVİ
P.K. 176 — ANKARA

DIŞ OLAYLAR

Barışçı lider M.Luther King öldürüldü ve...

Amerikadaki zenciler haksızlığa horlanmaya karşı isyan etti

Amerika'da yaşıyan Zencilerin Önlerinden Rahip Martin Luther King, 4 Nisan günü Memphis şehrinde kaldığı otelin balkonunda biinmeyen fakat beyaz olduğu tespit edilen tarafından öldürülmüştür. Önderlerinin öldürülmesi üzerine, Amerika'da hor görülen ve devamlı ezilen zenciler ayaklanmışlar ve bir çok şehirde büyük tahribat yapmışlardır.

Ayaklanan zencilere karşı, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Johnson askerleri çıkartmış ve askerlerle zencilerin çatışmasında yüze yakın isan ölmüş binlerce kişi yaralanmıştır.

Bu arada başta Başkent Washington olmak üzere doksan şehirde büyük tahribat meydana gelmiş, binalar tahrip edilmiş, evler yakılmış, mağazalar yagma edilmiştir.

Yapılan bütün aramalara rağmen Zencilerin Önderi barışçı Martin Luther King'i öldüren kaatil yakalanamamıştır.

Vietnam'da yenilen, parası dünyadaki değerini kaybeden Birleşik Amerika şimdi de bir iç savaşla karşı karşıya kalmıştır. Zenciler de insan olduklarını bildirerek kendilerine karşı yürütülen insanlık dışı muameleleri defetmek için sonuna kadar mücadele edeceklerini açıklamışlardır.

Gargarin kazada öldü

İlk defa dünyanın etrafında dolanan uçucudur. Yıllarca ateşten çıkıp, buzlara gömülerek; Tonla ağırlıkların altından kalkıp ağırlıksız olmayı deneyerek bu uçuşa hazırlandı. Uzaydan, «bu iş aşağıdaki idmanlardan daha kolaymış» diye ilk haberini verdi.

Kuzey Vietnam Amerika'yı dize getiriyor

Yirminci Yüzyılın en kahraman kurtuluş savaşını veren Vietnam halkı, dünyanın en zengin devleti Birleşik Amerika'yı ve onun yedi ortağını dize getirdi..

Yıllardanberi dış düşmanlara karşı amansız bir mücadele veren kahraman Vietnamlılar, 1968 yılının başında 500 bini aşkın askeri, binlerce uçağı, vapuru, helikopteri, tankı, topu ve füzesiyle ülkelerine bomba yağdıran Amerikalıları bütün dünyanın önünde açıkça mağlup ettiler.

Vietnam'da ve uzakdoğu'daki öteki ülkelerde yaratılan değerleri kendi memleketlerine taşımak ve Amerika'daki kapitalistlere daha çok hizmet etmek için insanlık tarihinin en korkunç saldırısını yürüten Birleşik Amerika yenilgisini kabul etti ve Kuzey Vietnam'a bombardımanı kısmen bıraktı.

Amerika, Vietnam savaşını yürütürken gerek Vietnamda karşılaştığı büyük güçlükler ve gerekse ülkesinde ortaya çıkan meselelerden kurtulamadı ve pes etti.. Önce Amerikan parası dolar, dünyadaki değerini kaybetmeye başladı..

1968 yılının başında Vietnam halkının gerçek temsilcisi olan Vietkong birlikleri Saygon'daki Amerikan Büyük elçiliğini zaptettiler..

Ke San'daki Amerikan üssünü iki aydan bu yana çember içinde tutuyor ve buradaki Amerikalıları teslim olmak zorunda bırakıyorlar. Yurt savunması için yapılan bütün bu kahramanca mücadelelerden kurtulamayan Amerika nihayet barış görüşmelerine razı oldu... Bir süre sonra da Vietnam'dan tasını tarağını toplayıp gidecek...

Güneyli Kaoki bile: Amerikalılardan nefret ediyorum

Vietnam'da Amerika'nın başa geçirdiği kukla general Kao Ki, nasılsa insafa gelmiş Birleşik Amerikanın Vietnam'da kendi menfaatleri için çarpıştığını söylemiştir.

Vietnam halkına karşı Amerikayla işbirliği yapan Kao Ki, kendisinin de başında bulunduğu Güney Vietnam rejiminin kokuşmuş olduğunu bildirmiş ve «Birleşik Amerika Güney Vietnam'ın ihtiyacını bilmekle beraber trajedisini anlamamaktadır» demiştir.

Güney Vietnam'ın Cumhurbaşkanı Yardımcısı olan Kao Ki, Amerika'nın Vietnam'a komünizmi önlemek bahanesiyle geldiğini sonra da burada yerleşerek kendi menfaatlerini korumaya çalıştığını açıklamıştır.

Kao Ki, Güney Vietnam'daki kokuşmuş düzeni Amerikanın kurduğunu bildirmiş ve Başta Robert Kennedy olmak üzere

Amerika'daki zenciler, liderleri Martin LutherKing'in öldürülmesi üzerine 110 şehirde ayak-

Johnson seçimlere girmektende çekindi

Vietnam Halkına yenilen Birleşik Amerika'nın Başkanı Johnson bu sene yapılacak olan Başkanlık seçimlerine adaylığını koymayacağını açıklamıştır.

Birleşik Amerika'da bu senenin sonuna doğru yeniden Başkan Seçimi yapılacaktır. Bu seçim için Amerika'daki iki partide birden seçim hazırlıkları başlamış ve parti içinden çıkan adaylar mücadeleye girişmişlerdir.

İktidarda bulunan Demokrat Parti'de Başkan Johnson'a karşı, 1963 yılında öldürülen Başkan Kennedy'nin kardeşi Robert Kennedy ile Eugen McCarty adında iki aday çıkmıştır. Muhalefetteki Cumhuriyetçi Partiden ise Nikson başkanlığa adaylığını koymuştur.

Ne varki, Kennedy ve McCarty tarafından yürütülen Vietnam'da savaşa karşı propaganda halk ara sında büyük ilgi görmeye başlayınca halkın karşısında değerini iyice kaybeden Johnson adaylıktan çekilmek zorunda kalmıştır.

1963 yılından bu yana Amerika Birleşik Devletlerini idare eden ve kendisini bütün dünyanın jandarması olarak gören Johnson, Mart ayının ikinci yarısında verdiği demeçlerde seçimlerle de olsa iktidardan ayrılmayacağını öne sürmüştü. Johnson'ın bu tehditleri de sökmedi ve Vietnam'da büyük bir yenilgiye uğrayan Johnson 31 Martı 1 Nisan'a bağlayan gece yaptığı ağlamaklı konuşmasında adaylığını koymayacağını açıkladı. Johnson ın bu kararı yenilgisini kendisinin de kabul ettiği-

Defol be

Domuzdan post, Amarikalı dost olur mu?

Kore'deki Mehmetçiklerimizin komutanı anlatıyor

Amarikalı Kore'de Türkü Ateşe sürüp, kendisi kaçmıştı

Amerikalıların bize harbedersek yardım edeceğini, bizleri savunmak için NATO teşkilatını kurduklarını, Amerikalılara topraklarımızda onun için yer ver'diğimizi savunanlar var. Biz bir kez bu Amerikalılarla Korede beraber savaşmıştık. Savaş esnasında Amerikalıların bize neler yaptığını Korede ki Türk Tugay komutanı General Tahsin Yazıcı (Kore hatıralarım) isimli kitabında açıklıyor, okuyalım bakalım. Sonrada kendi kendimize soralım : Bu adamlarla birlikte savaşılırmı ? Bu adamlar, bu Amerikalılar yurdumuzda bize yardım içinmi duruyorlar, yoksa kendi çıkarları için mi ? Domuzdan post, Amerikalıdan dost olurmu imiş komutanın ağzından dinleyelim :

Ne ikinci tümen komutanı ne de muavini Amerikan generali J.S. Bradley, birliğimizi görmedi, ziyaret etmedi. Türk Tugayı Kore toprağında, ilk muharebesinde bir kazanın ortasına atılarak ümitsiz ve karanlık bir vaziyette yalnız başına dostsuz bırakıldı. (Sahife 155)

Tümen karşısındaki düşman faaliyeti ve durumu bilinmiyordu. Tugaya durum hakkında nedense bir bilgi verilmiyordu. (Sahife 160)

O geceden itibaren tugay kolordu emrinden çıkarılarak 2 tümen emrine verilmişti. 26 kasımdan beri kolordunun tugayı aydınlatmamasından müşteki idik, ikinci tümen emrine girince bilgi sahibi olacağız diye sevinmiştik. Gelen gideni aratır atasözümüzü ikinci tümen bize ettirdi ve kolorduya rahmet okuttu. Bu tümenden tek kelimeli bir haber alınmamış, yapılan bir iki teklife cevap bile verilmemişti. Tugay, en sıkışık günü olan 29 kasım günü yardımsız kendi başına bırakılmıştı. Bu hal tugayda derin bir teessür ve itimatsızlık yaratmıştı. (Sahife 175)

Taburlarla irtibat için en emniyetli ve seri vasıta tank takımı idi. Emrimizde bulunan Amerikan tank takımına yaklaşması bildirildi. Amerikan tank takımı kumandanı yolun tamamen açılmamış olduğunu bizim piyademiz olmadan karanlıkta tek başına gidemiyeceklerini söylüyordu. Bizim piyadelerin yardıma hazır olduğunu bildirdiğimiz zaman ise soğuktan motörlerin donmuş olduğunu, benzinlerinin kafi olmadığı bahanelerini ileri sürdü. Artık bu takımı zorla harekete geçirmek gerekiyordu. Yüzbaşı Sacit Özbal Amerikan tankının üzerine çıkarak onu hareket etmeye zorladı. Amerikan kumandanı tanka sert bir dönüş yaptırıp bu fedakar yüzbaşımızı beş altı metre dışarı fırlatmıştı. Yüzbaşı Sacitin zorlamasından kurtulan Amerikan tank takımının gece vazife almamak için her türlü çareye baş vuracağı ve bir hayır sağlayamıyacağı anlaşılmıştı. (Sahife 179)

Saat onda 38 inci Amerikan alay kumandanı Kaechona geldi, Kuşatılmış birliklerimizin kurtarılması için yardım talebizime, bu işi yapamıyacağı cevabını verdi. Telsizle durum, Amerikan tümenine bildirildi, cevap alınamadı. Tümenlerinin, bu arada kendi alaylarının emniyet ve selameti için çarpışan Türk birliklerini dost bildiğimiz Amerikan alay kumandanının bu ilgisizliği bizi en şiddetli bir teesüre uğratmıştı. (Sahife 187)

O esnada Amerikan taburu mevzide idi, Yüzbaşı Sabit Güri ünlü, Amerikan taburunun mevzilerini terkederek kamyonlarına bindiği ve Kunuriye doğru çekilmekte olduğu haberini getirdi. Amerikalıların bize haber vermeden çekileceklerini ve bu suretle tugayı en büyük tehlikelere sokacaklarını akıl kabul etmiyordu. Çok zaman geçmeden haberin doğru olduğu anlaşıldı. Amerikan taburunun çekilişi ile açılan boş sahadan düşman, gerisinden haberi olmayan ve tek başına muharebe eden I inci taburu arkasından vurabilir, muharebe idare yerini basabilirdi. İkinci ve üçüncü taburlara da ayni zararı verebilirdi. (Sahife 190)

Birinci taburun çekilmesinin zor olacağı anlaşılıyordu. Çünkü Amerikan taburunun habersiz olarak bıraktığı mevzie yakından yan vererek çekilme zorunda idi, başka çekilme istikameti yoktu. (Sahife 191).

38 inci Amerikan alay kumandanı bulundu. Durum ve ne emir almış olduğu soruldu. İzahat vermemekten kaçındı. Talebini tümen emri mahiyetinde göstermeye çalıştı. Otuz küsur saattenberi emrinde olduğumuz o tümenden ne bir emir ne de sorularımıza bir cevap alınmamıştı. Tugay kendi haline bırakılmıştı. Tümen emrinden bahsederek Amerikan kumandanı kendisini ve alayını yine bize korutmak gayretkeşliğini gösteriyordu. (Sahife 194)

Bizim taburlarımız, yorgunluktan açlıktan, uykusuzluktan bitkin halde idiler. Amerikan birliklerinin kamyonlarla uzaklaştıklarını görürken kendileri, yüz kilometreden daha fazla yürüyerek gitmek mecburiyetinde kaldıklarını düşünüyorlardı. (Sahife 195)

Amerikan makamlarının daha ilk muharebede, vaziyeti bildirmemek, hiç emir vermemek, muharebeden habersiz sıvışmak, kendilerini korutmak gibi hareketlere baş vurmaları, kendilerinin kamyonlarla gidişi, bizimkilerin yaya bırakılışı çok üzüntü doğurmuştu. (Sahife 196)

DEFOL AMERİKALI — Ankara'daki Amerikan Haberler Merkezi ile Amerikan Neşriyat Bürosu'nun camları ile duvarlarına boya ve tebeşirle «Defol Amerikalı» «Yankee Go Home» yazılmıştır. Yukarıdaki resimde, Amerikan Neşriyat Bürosu' nun camları üzerinde «Defol Amerikalı» yazılı görülmektedir.